

“Tas ir fenomens – mūsu skatītāji”

Svētku gājienā. Gājienu vadībā brauca Andrejs Klitončiks ar Amerikas rikšotāju.

Edgars Gabranovs

VII Starptautiskais klasiskās dramaturģijas amatieru festivāls “Ķiršu dārzs”, kas norisinājās trīs dienas Balvos, atmiņās paliks ar dažnedažādām aktivitātēm, kur emocijas sīta augstu vilni. Aktieri skatītājus fascinēja ne tikai uz skatuves, bet arī Balvu ielās, īpašus mirkļus uzburot noslēguma pasākumā “Gaisma Teātra ielā”.

Festivāla pirmajā dienā, pieminot režisoru Vairu Resni luterāņu draudzes kapsētā, neviļus atmiņās uzvirvoja Jāņa Streiča filma “Teātris”, tostarp Eduarda Pāvula atveidotā režisora Džima Longtona teiktais: “Jo lielāks aktieris, jo lielāka pauze.” Balvu katoļu draudzes prāvests Guntis Brūvers atgādināja, ka Jēzus pēdējo vakariņu laikā, ievadot Svēto Misi, teica: “Dariet to manai piemiņai.” Viņš mudināja lūgties, lai atceršanās būtu auglīga. Māksliniece, scenogrāfe Astra Tjunīte, ieturto pauzi, atcerējās laiku, kad Balvu Tautas teātri vēl kamīns bija: “Vairiņa nereti mudināja nodziedāt dziesmiņu par vizbulītēm. Nu, Vairiņ, mēs tagad to mēģināsim izdarīt...” Aija Putniņa piebilda, ka ļoti cer, ka Vairiņa visus dzird, visus redz un ļoti, ļoti priecājas par ikkatru cilvēku, it īpaši par teātra skatītājiem: “Viņa katru dienu lūdzas par aktieriem, par režisoriem. Šodien viņa lūdzas divkārt spēcīgāk, uz mums noraugoties no mākoņa maliņas.”

Un patiesi, 5. jūlija pievakarē, festivāla “Ķiršu dārzs” atklāšanā, klātesošos pārsteidza Vairas Resnes balsis (audio ieraksts): “Sirds daudzās, kad skatītājs ir gatavs trīs dienas veltīt teātrim un ir cilvēki, kuri gaida vienu gadu, kad nav “Ķiršu dārza”, sakot: “Žēl, ka šogad nav, mēs gaidām nākošo.” Cilvēki ieplāno savu dzīvi, lai varētu noskatīties izrādes. Domāju, ka skatītājam ir vēlēšanās paskatīties uz dzīvi no malas, sajūst kaut kādas savas problēmas. Ir, ko domāt pēc tam, ir, ko analizēt. Es nezinu, tas ir fenomens – mūsu skatītāji...”

Balvu Tautas teātra režisore Maruta Castrova nešaubās, ka cilvēka mūžs ir līdzīgs ķiršu dārzam: “Ar pumpuriem, ar augļiem, ar nezāļu dzelkšņiem, ar ķērcošiem strazdiem, ar cerīgu dziesmu. Tieši pirms 17 gadiem 5. jūlijā Balvos notika pirmais klasiskās dramaturģijas festivāls “Ķiršu dārzs”. No sirds priecājamies atkal tikties Balvos mūsu “Ķiršu dārzā” ar režisoriem, skatītājiem, aktieriem un visiem labas gribas cilvēkiem.” Savukārt Balvu Kultūras un atpūtas centra vadītāja Dita Nipere, mudinot klātesošos uzgavilēt festivāla atklāšanā, atklāja, ka rudenī neizpalika draudīgi mākoņi – būt vai nebūt svētkiem šogad: “Pateicoties amatier-teātriem, kas mūsupusē strādā un dzīvo, savam kolektīvam, mēs satiekamies šeit, lai svinētu svētkus. Jā, bez Vairas Resnes, tomēr viņas teātra mīlestību joprojām jūtīsit un izbaudīsit! Teātris nav tikai izklaide, bet dzīves atspoguļošanas māksla. Tas ir templis, kur godāt cilvēkus.”

* Turpinājums 2.lpp.

Nākamajā
Padugumā

● Katrai ballītei jābūt īpaši
Bērnu vasaras nometne

● Dziļāk iepazīst Čaka dzīvi
un daiļradi
Balvu Novada muzejā

Atzinības saņem Danskovīte

29. jūnijā Rēzeknes novada Rogovkā noslēdzās ikgadējā Pīterdīnas svinēšana un reizē arī Pēterim Jurciņam veltītais literātu konkurss, uz kuru autorus aicināja iesūtīt dramaturģijas darbus. Labāko darbu atzinības žūrijas vērtējumā saņēma Danskovīte un Meldra Gailāne. Atgādinām, ka Danskovīte (īstajā vārdā Anita Ločmele) ir viena no zināmākajiem latgaliešu literātiem un daudzu lugu autore, kuras pazīstamākie darbi ir lugu sērija par “Ontanu i Anni”. 7. septembrī Rogovkā paredzēta jau trešā dzejas autoru sacensība – latgaliskais dzejas slams “Rogovkys dzejis voga”, bet decembra sākumā – konkursa “Latgales prozas lasījumi 2024” noslēgums, kas šogad notiks Daugavpilī.

Īsziņas

Saglabās pasta nodaļu tīklu

Lai nodrošinātu efektīvu universālā pasta pakalpojumu pieejamību dažādām Latvijas iedzīvotāju grupām, Latvijas Pasts saglabās maksimāli plašu pasta nodaļu tīklu – 155 pasta nodaļas.

Izlaista kolekcijas monēta

4. jūlijā Latvijas Banka izlaidīs kolekcijas monētu “Bērnu prieki”, kas ir veltījums rakstnieka Viļa Plūdoņa 150 gadu jubilejai un attēlo divus ikvienam pazīstamus un iecienītus bērnu dzejoļus – “Zaķišu pirtiņa” un “Rūķīši un Mežavēcis”. Šī monēta iepriecinās gan bērnus, gan pieaugušos, liekot tiem atgriezties savā bērnībā. Monētas cena – 75 eiro, tirāža ir 4000 eks.

Vārds žurnālistam

Megija Kriviša

Augstskolā sesija ir nokārtota, un sācies vasaras brīvlaiks. Es to ļoti izbaudu, kā arī esmu sākusi strādāt Ziemeļlatgales laikrakstā "Vaduguns". Jūtos pagodināta par šādu iespēju, jo tās ir ne tikai jaunas zināšanas, bet arī unikāla pieredze, ko nevar iegūt skolas solā. Ja man kāds jautātu, kā man veicas, es noteikti atbildētu, ka ar maziem soliņiem dodos uz priekšu. Ir mirkļi, kad vajag lielāku piepūli, ir brīži, kad viss sokas kā no rokas. Protams, paspēju arī atpūsties. Apmeklēju dažādus kultūras pasākumus, pavadu laiku ar draugiem, kā arī atlicinu kādu mirkliņi savai sirdslīetai – saksofona spēlēšanai. Man mūzika sniedz iedvesmu, dāvā jaunas idejas un ļauj atpūsties. Es parasti neklausos vienu konkrētu žanru, tas parasti ir ļoti variēti, jo dzīvē ir nepieciešama dažādība – gan priecīgās mažora skaņas, gan skumjgie minora akordi. Lasītājiem vēlos novēlēt izbaudīt vasaru – aizbraukt uz jūru, saplūkt smaržīgos vasaras ziedus un ielikt tos vāzē, mieloties ar ogām, augļiem, dārza un meža veltēm un, protams, sasmelties D vitamīnu. Lai skaista vasara!

Latvijā

Tikai piektdaļai ielu nomainīti Krieviju un komunistisko režīmu slavinoši nosaukumi.

Biedrība "Publiskās atmiņas centrs" jau vairāk nekā divus gadus mudina pašvaldības pārdēvēt "Kosmonautu", "Puškina", "Mendeļejeva" un citas ielas, kas nosaukumus ieguvušas nebrīves laikā. Pagaidām pašvaldības ir kūtras – pārdēvēti vien 20% ielu.

Rūgts zaudējums Latvijas basketbola izlasei, olimpiskais sapnis izdzīst pēdējā spēlē. Latvijas valsts vienības basketbolisti svētdien Rīgā ar 69:94 zaudēja Brazīlijas izlasei olimpisko spēļu kvalifikācijas turnīra finālā un palika bez ceļazīmes uz Parīzi. Viriešu valsts vienībai bija iespēja otro reizi vēsturē nodrošināt dalību olimpiskajās spēlēs, bet zaudējums izšķirošajā cīņā liedza sasniegt mērķi.

Latvija piegādās Ukrainai vairāk nekā 2500 dronus 4 miljonu eiro vērtībā. Jūlijā pakāpeniski tiks piegādātas nākamās Latvijas dronu pakotnes Ukrainas bruņotajiem spēkiem. Uz Ukrainu tiks nogādāti vairāk nekā 2500 dažādu veidu un veiktspējas kaujas droni 4 miljonu eiro vērtībā. Apjomīgās pakotnes pirmais sūtījums – 300 droni – tiks nogādāts jau tuvākajās dienās, informēja Aizsardzības ministrijā.

Baltijas valstis saņēmušas teju miljardu dolāru vērtu militāro palīdzību no ASV. Rēķinot par pēdējiem trim gadiem, Igaunija, Latvija un Lietuva kopā saņēmušas 802 miljonu dolāru vērtu militāro palīdzību no ASV, vēsta Igaunijas sabiedriskais medijs "ERR".

Desmitais sarunu festivāls "Lampa" pulcējis vairāk nekā 25 tūkstošus apmeklētāju. Aizvadītajā nedēļas nogalē Cēsīs desmito reizi izskanēja sarunu festivāls "Lampa", 365 pasākumos un 62 norises vietās divās dienās pulcējot vairāk nekā 25 000 interesentu. Festivāla noslēgumā – kulminācijā – notika iemīļotais un tradicionālais "Politiķu cepiens", kas jau ierasti kļuvis par vienu no apmeklētākajiem notikumiem.

Latvijā gada laikā palīdzības pārtikas pakām iztērēti 40% finansējuma, kas bija paredzēts līdz 2027. gadam. Rīgā pārtikas pakas pagājušajā gadā saņēma 21 000 cilvēku, no kuriem puse ir bērni un seniori. Līdzīga situācija ir visā valstī. To Latvijas Radio noskaidroja Sabiedrības integrācijas fondā, kur secina, ka Kurzemē un Latgalē atbalstāmo personu skaits pēdējos gados sarūk, tikmēr Rīgā – pieaug.

Aptauja: Latvijā 28% iedzīvotāju tuvākā gada laikā sagaida algas pieaugumu. Latvijā 28% iedzīvotāju tuvākā gada laikā sagaida algas pieaugumu, aģentūrai LETA pavēstīja bankas "Citadele" pārstāvji, atsaucoties uz bankas veiktās aptaujas datiem.

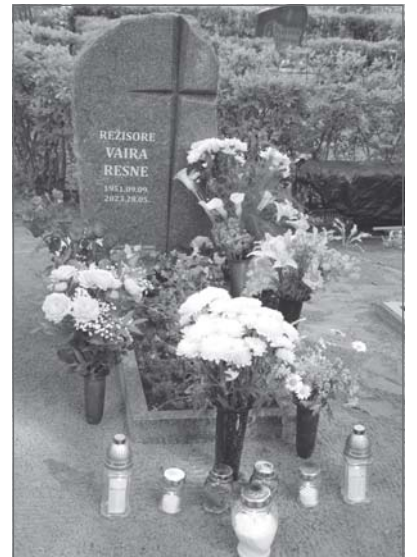
/www.delfi.lv, www.lsm.lv, www.zinas.tv3.lv, LETA/

"Ķiršu dārzs"

*Sākums 1.lpp.

Pasvēta pieminēkli. Balvu katoļu draudzes prāvests Guntis Brūvers klātesošos aicināja lūgties par režisores Vairas Resnes dvēseli. "Mirusie gaida mūsu lūgšanas!" viņš uzsvēra.

Neliela performance. Režisore, aktrise, pedagoģe, runas pasniedzēja Aina Matīsa pieliek roku ķiršu ievārījuma tapšanā.

Vieta, kur godāt cilvēkus. Balvu Kultūras un atpūtas centra vadītāja Dita Nipere ir pārliecināta, ka teātris nav tikai izklaide, bet dzīves atspoguļošanas māksla: "Tas ir templis, kur godāt cilvēkus."

Šeit patik! Ogres teātra aktieri atzina, ka Balvos ieradās, lai izbaudītu trīs dienas. "Kāpēc nesēžu mājās? Superīgo sajūtu dēļ, kuras var izbaudīt tikai amatiermākslas festivālos, īpaši Balvos. Kad beidzas "Ķiršu dārzs", gribas, lai sākas nākamais," sprieda Guntars Arājs (foto – otrais no labās).

Ķirši nekur nezudīs. Režisoru ogu ievārījumu brūvēja Lilita Buša.

Patikams dienas noslēgums. Skatītāji secināja, ka izrāde "Mazpilsētas mazstāstiņi" bija lieliska, jo atspoguļo cilvēku ikdienu un realitāti, kas notiek gan mazpilsētās, gan lielajās pilsētās, kā arī gūst atziņu, ka arī laime ir vienkāršajās lietās.

Saskata līdzību ar sevi un Armanda personāžu. A. Grīniece izrādes "Mazpilsētas mazstāstiņi" tēla atveidotājs teic, ka šī ir viņa pirmā loma, iejusties esot viegli, jo ir zināmas līdzības pazīmes: "Nākamā loma būs citādāka, tāpēc, iespējams, sagādās grūtības. Jūtos patikami atvieglots pēc izrādes, jo pēc dabas esmu intraverts, tāpēc ir nedaudz sarežģītāk uzstāties. Mazs stress rodas mirkli, pirms ir jādodas uz skatuves, bet pa dienu uztraukumu neizjūtu."

Foto - M. Kriviša

Kā vērtējat domstarpības dažādu jautājumu izskatīšanā novada domes sēdē 27.jūnijā?

Viedokļi

Jebkura kritika rosina strādāt labāk

SERGEJS MAKSIMOVS, Balvu novada domes priekšsēdētājs

Kā vērtēju domstarpības dažādu jautājumu izskatīšanā pēdējā novada domes sēdē? Mazliet jocīgs jautājums. Es tās pat gribētu saukt par viedokļu atšķirību, nevis par domstarpībām, kas mums notiek daudzos jautājumos katrā domes sēdē. Diskusijas un viedokļu apmaiņa ir normāls process. Ja gribam tikai vienu – pareizu – viedokli, tad neveidojam Latvijā demokrātisku valsts pārvaldi. Veidojam to autoritatīvu, kur pastāv tikai viens viedoklis, bet cits ir nepareizs. Cita lieta ir, ja tiek uzdoti vairāk vai mazāk provokatīvi jautājumi attiecībā uz notikumiem vai kādām rīcībām. Skarbāka viedokļu apmaiņa no deputātu puses izskanēja saistībā ar Balvu muižas parka

ezera krasta projektu, kas šobrīd ir izņemts no gada pārskata. Pamatoti vai nepamatoti – tas ir cits jautājums. Iesniedzot projekta precizējumus, netika pievērsta uzmanība tam, ka tajā brīdī nebija nomaksāti nodokļi par ļoti īsu laiku periodu. Un tas kalpoja par iemeslu, kāpēc projektu varēja neatbalstīt. Protams, nodokļi tika nomaksāti, bet no projekta vērtētāju puses tas tika traktēts kā nodokļu parāds konkrētajā iesniegšanas brīdī. Tas ir pamatots iemesls, kāpēc projektu var neapstiprināt. Bet tas gan nebija vienīgais iemesls. Ministrija nav īpaši ieinteresēta atbalstīt šāda veida aktivitāti, ko nosacīti varētu saukt par strūklaku projektu. Viņuprāt, pludmales labiekārtošana, kas ir sava veida vides uzlabošana, pati par sevi nedod nekādu ekonomisko piensūnu. Cita lieta būtu, ja pašvaldība, piemēram, vēlētos būvēt angāru. Ja deputātu mērķis bija parādīt, cik neveiksmīga ir mana kā novada domes priekšsēdētāja vadība, tad, jā, šo jautājumu varēja celt un par to runāt. Vai arī, cik neveiksmīga bijusi uzraudzība no izpildvaras puses, kad viens iesniedz projektu, bet otrs nezina par to un nespēj pārbaudīt, ir vai nav nodokļu parādi. Esam vienojušies par rīcības plānu, kā turpmāk izslēgt šādu iespēju. Ar kādu mērķi vai motīvu šie jautājumi tiek uzdoti un domstarpības radītas? Lai daži deputāti vēlreiz norādītu uz manu nekompetenci un neizdarību? Bet vai tas maina un glābj situāciju? Parādīt, ka pieļauta kļūda, vēlēšanu rezultātā izvēloties šos politikus? Šis, iespējams, nebūt nav pirmais un pēdējais projekts, kas noraidīts Balvu novada pašvaldībai. Ir zināma patiesība, ka

tos, kuri dara, vienmēr kritizēs. Pieļauju, ka jebkurā no domes sēdē izskatāmajiem 78 jautājumiem var atrast nepilnības – kaut ko, kas netika pamanīts, kas ir nekorekts, un atrast skandālu. Tuvojas pašvaldību vēlēšanas, un pirms tās kampaņas vajag konfliktu, lai par to vairāk vai mazāk parunātu. Atkārtosos vēlreiz, – pludmales labiekārtošanas projekts šobrīd ir noraidīts, bet turpinās dialogs ar ministriju, kā turpmāk rīkoties, lai šo iecerī būtu iespējams īstenot. Diemžēl ir ierēdņi, kuri uzskata, ka tam nav tas īstais laiks. Taču, manuprāt, tieši šis projekts radīs tūrisma nozares attīstību mūsdienu. Tā nav tikai teritorijas sakārtošana un vides labiekārtošana.

Viedokļu dažādība bija arī jautājumā par divu iepirkumu komisijas locekļu atbrīvošanu. Pirms novada domes sēdes tika izvērtēti vairāki pretendenti, kurus piedāvājam samazināt. Par ko bija diskusija? Par to, kurš mazāk apmeklējis iepirkumu komisijas sēdes un kurš mazāk darba ieguldījis. Šobrīd pašvaldībai ir informācija, ka, iespējams, drīzumā zināmu apsverumu dēļ no darba būs jāatbrīvo teju visa komisija (ar reti izņēmumiem), tādēļ šajā brīdī šis lēmums ir kā pagaidu risinājums. Kādēļ izskatāmais jautājums par iepirkumu komisijas locekļu atbrīvošanu bija tik saasināts? Jo šobrīd iepirkumu komisija ir sava veida manipulācijas veids. Piemēram, iepirkumā uzvar Balvu novada uzņēmums, saņemam pārmetumus, ka lobējam kādas partijas uzņēmumu. Neuzvar – atkal pārmetumus, ka neatbalstām savējos uzņēmējus. Ir jāsaprot, ka tie, kuri vēlas *pacelt* konkrētus jautājumus apspriešanai, jebkurā brīdī izmantos iespēju,

kā pasniegt pašvaldību no negatīvās puses. Ja viņu mērķis ir motivācija sadarboties un izdarīt kaut ko labāku, ir labi, taču es neplānoju tērēt laiku un enerģiju strīdoties par to, cik esmu nekompetents. Neplānoju iesaistīties ne mazākajās diskusijās par to. Pasakāties par viedokli, un viss. Jebkura šāda kritika rosina mani un administrāciju strādāt vēl labāk. Un tas ir ļoti labi.

Taču notiek arī labas lietas. Nupat esam saņēmuši paziņojumu, ka pašvaldībai atbalsēta elektroautobusu iegāde. Regula paredz, ka katram ceturtajam noteikti jābūt elektroautobusam, tādēļ, lai iegādātos trīs parastos autobusus, mums jānopērk vismaz viens elektroautobuss. Parādotes elektroautobusiem, droši vien arī mums būs jāreķinās ar to, ka jāmaina dzīvesveids un domāšana. Piemēram, braucot uz Rīgu, ceļā jāierēķina vēl pusstunda, kad jāstāv un jāpielādējas, elektrība tērēsies, arī stāvēt sastrēgumos un ceļu remontos. Tā noteikti būs jauna pieredze. Darbu sākušas arī jaunizveidotās pārvaldes, kas arī ir viens svarīgs jautājums. Jau tuvākajā laikā mums plānota tikšanās ar jaunajiem apvienību vadītājiem, lai pārrunātu, kā kuram veicas un kas jā dara, lai uzlabotu darbu. Šobrīd ir uzlabojusies finanšu situācija, un mēs redzam, ka naudas plūsma sakārtojās. Tas ir labi. Protams, precīza situācija būs redzama tikai pēc Viduču pamatskolas slēgšanas, kad darbiniekiem būs jāizmaksā lieli atlaišanas pabalsti. Tad sapratīsim, kāda ir reālā situācija un kā viss veidojas. Lai vai kā, darbs pašvaldībā turpinās.

Kopdarbība izčabējusi un nekad arī īsti nav bijusi

JĀNIS TRUPOVNIKS, Balvu novada domes deputāts

Šobrīd situāciju pašvaldības pārvaldībā varu raksturot tā – domstarpības, tiša un mērķtiecīga pašvaldības deputātu pretnostatīšana, krasa varas polarizācija. Skan ne īpaši labi, un arī pašam šis negativisms nav sirdij tīkams.

Situācijā, kad novada budžets *plīst pa visām šuvēm*, ir graužošs budžeta deficīts. Koālicija, sastāvoša no Latgales partijas, ZZS un Nacionālās apvienības deputātiem, joprojām augstprātīgi virza vienīgi savus lēmumprojektus un absolūti nav gatavi pieņemt ierosinājumus, iesaistīt lemtānā nepiederīgo deputātu ieteikumus.

Kopdarbība, uz ko S.Maksimovs kā vien-

gais priekšsēža kandidāts aicināja deputātus, uzsākot vadīt novadu, ir izčabējusi un nekad jau tā īsti arī nav bijusi. Grūti saprast, novadu vada tās priekšsēdētājs un izpildvara akli pakļaujas, vai ir gluži pretēji – priekšsēdētājs akli pakļaujas izpildvarai, citādi vienkārši zaudētu savu krēslu?! Bet paši vien esam vainīgi. Ievēlot amatos šos cilvēkus, mēs aizmiršām paprasīt par viņu sasniedzamajiem mērķiem, vīzijām novada attīstībā. Pārāk pašjāvēmies uz to, ka vēlēšanu uzvarētājiem vīzija prātā un lielās kārtīs rokā, kā arī uzticējamies viņu sauklim: “Cilvēcīgums un labklājība.”

Darbība it kā ir, bet rezultāta nav – par to liecina trijos gados sastrādātais! Līdz ar to ar lielu piesardzību un bailēm raugos uz īstenojamajām reformām gan pagastu apvienību veidošanas procesā, gan nespēju izstrādāt un realizēt mērķtiecīgas strukturālās un kvalitatīvās pārmaiņas personālpolitikā, pārvaldībā, kā arī izglītības jomā. Par SAN-TEX reorganizāciju kauns pat runāt. Tā vietā, lai stiprinātu uzņēmuma materiāli tehnisko bāzi, dotu iespējas pilnvērtīgi strādāt un konkurēt savā nozarē, tas tika sadalīts un pie Balvu pilsētas pārvaldes izveidots jauns saimnieciskais atzars, kas nerādīja ne saimnieciskos, ne finanšālos ieguvumus.

Domes sēdē maija mēnesī, uzklusot pašvaldības izpilddirektora ziņojumu par paveikto krīzes pārvarēšanā, varēja likties, ka varam turpināt dzīvot svilpodami. Samazināsim 120 štata vienības, samazināsim algas un palielināsim slodzes tehniskajiem darbiniekiem, nepakļāvīgos atbrīvosim, strādāsim četras dienas ar 20% algas samazinājumu. Priekšsēdētāja S.Maksimova iesaisti tā arī neizdevās

izvilināt lēmumu detalizētā pamatotā izklāstā. Tādi nu mums ir šie sasniegumi. Uz ko tad novads vēl tagad taupīs? Uz 15 eiro pabalsta samazinājumu bērniem bāreņiem mācību līdzekļu iegādei, brīvpusdienām vai nenopirkto sniega lāpstu bērnu darza sētniekam?

Pašvaldībai nozīmīgi ir iesaistīt dažādu komisiju darbā aktīvākos sabiedrības pārstāvjus. Darbs viņiem tiek nodrošināts, bet atbildība par pieņemtajiem/nepieņemtajiem lēmumiem paliek. Tagad likvidējam uzņēmējdarbības atbalsta komisiju, kuras sastāvā bija uzņēmēji, nodokļu maksātāji, un priekšsēdētājam vistiešākajā veidā bija ar viņiem jāsadarbības. No šīs komisijas priekšsēdētāja pienākumiem jau iepriekš atteicās Aldis Bukšs. Sapratu, ka nevedās kopdarbs ar vadību, katram bija citi mērķi. Lielas divainības ir ar Iepirkumu komisiju, kuru, manuprāt, vajadzēja stiprināt, un nopietni būtu bijis jāizvērtē, kādā kvalitātē atbildīgie administrācijas darbinieki sagatavo dokumentāciju iepirkumu izsludināšanai. Rezultāti nav iepriecinoši – ļoti daudz pārtrauktu iepirkumu procedūru, nenoslēgtu darbu līgumu. Šobrīd visās komisijās tiek samazināts dalībnieku skaits, tātad mazināta arī sabiedrības līdzdalība iedzīvotājiem svarīgu jautājumu lemtānā. Atgādināšu, ka, piemēram, Balvu pilsētā tā arī nav nodibināta iedzīvotāju padome, kuras esamību nosaka likums. Padomes uzdevums būtu aizstāvēt un realizēt attiecīgās teritorijas iedzīvotāju intereses. Sapratu arī to, ka personālijas komisiju sastāvam personīgi izvērtē domes priekšsēdētājs un deputātiem liek par to balsot, un kā visneatbilstošākie nejausības

kārtā ir nekoālicijas partiju pārstāvji.

Lielas cerības balveniešiem bija saistībā ar Balvu ezera pludmales promenādes projektu. Bijām izdarījuši lielu darbu, lai projekts Balviem būtu. Diemžēl cerības uz ES finansējumu turpat miliona apmērā ir zudušas. Tā vienkārši – laikus nenomaksāti nodokļi, dažas citas neprecizitātes, un projekts netika atbalstīts. Tikai pēc atkārtota aicinājuma sēdes gaitā priekšsēdētājs aprautos teikumus pateica, – tāds nu reiz tas iznākums ir. Šis varēja būt vienīgais projekts, kurā pašvaldības līdzfinansējums būtu samērīgi mazs, bet ar lielu piensūnu Balvu novada kultūrtūrisma attīstībā. Kā nolaidība šī ir, kādi secinājumi ir jāz dara, kāpēc mums tiek atņemtas cerības... Diemžēl tā ir mūsu ikdiena. Lai kuru projektu paņemam, visos ir problēmas ar papildus darbiem, pārlieku lielām izmaksām un kavētiem termiņiem.

Pašvaldības 2024.gada budžets ar gandrīz 5 miljonu eiro deficītu un pirmajā pusgadā paveiktais liecina vienu – neprasme efektīgi strādāt un pārvaldīt “saimniecību”, plānot, ievērot finanšu disciplīnu. Novadu reformas viens no mērķiem bija resursu taupība un gudra pārvaldība. Vēl ir laiks piesaistīt gudrus, profesionālus ekspertus, lai salīdzinoši īsā laikā izstrādātu un realizētu nepieciešamās reformas Balvu novadam. Pretējā gadījumā varam nonākt Rēzeknes pilsētas situācijā, tātad bankrotēt. Ļoti ceru, ka novada vadība un visi deputāti kopā atradīsim vislabākos risinājumus situācijas stabilizācijai.

Viedokļus uzklusēja
S.Karavoičika

Atver brīvdienu un atpūtas namiņa durvis viesiem

Vieta, kur atpūsties un radoši darboties

Baltinavas pagastā brīvdienu namiņa "Kadiķūgas" saimnieki RUDĪTE un JĀNIS KAŠI tuviem un tāliem, maziem un lieliem interesentiem piedāvā patīkami atpūsties un baudīt iekoptu un pārdomāti izveidotu lauku ainavu ar dažādiem estētiskiem akcentiem, kā arī vairākas aktivitātes, piemēram, radošās darbnīcas un gleznošanas meistarklases, meditativo zīmēšanu, koka magnētu un piespraužu darināšanu, auduma maisiņu un apģērbu apgleznošanu.

Namiņā. Saimniece stāsta, ka ēku, kur pašlaik iekārtots omulīgs un mājīgs brīvdienu namiņš, virs 18 gadu vecumā pārveda mājup kā klētiņu, kur savulaik turēja graudus un kas vēlāk kalpoja arī kā noliktava. Pirms kovida visas lietas no ēkas izvāca un ierīkoja atpūtas vietu, kur ir gan virtuves un viesistabas daļa, gan gultasvietas ēkas otrajā stāvā, jo bieži vien viesi pēc aktīvas atpūtas vēlas "Kadiķūgās" arī pārnakšņot.

Mākslas telti. Pirms dažām dienām "Kadiķūgās", kā atklāj Rudīte, iegādāta un uzstādīta teltis, kur apmeklētājiem mākslinieciski izpausties: "Šajā teltī ir iespējams darboties vien kāda ģimene no Jūrmalas, kas, apceļojot Latgales pusi, atbrauca uz radošajām darbnīcām un palika pa nakti. Šeit var ciemoties dažādu paaudžu grupas, skolēni, nelielas draugu kompānijas, ģimenes, jo piedāvājumā ir radošās darbnīcas un gleznošanas meistarklases, ir iegādāti molberti gan pieaugušajiem, gan bērniem. Ir molberti, kas piemēroti gleznošanai pie galda, un tādi, ko izmantot brīvā dabā." Sākot gleznot, Rudīte, kas pēc izglītības ir vizuālās mākslas skolotāja, kā iedvesmas avotu un ideju radošajam darbam piedāvā apmeklētājiem dažādas gleznu reprodukcijas, kā arī iesaka, kā un ko varētu uzgleznot. Par gleznošanas prasmēm, kā izrādās, nemaz nav jāsatraucas, jo, kā skaidro saimniece, skaisti gleznot prot arī pensijas vecuma ļaudis, kuri kopš pamatskolas beigām nav turējuši rokās otu. "Šeit viesiem izdodas lauzt savus stereotipus, ka viņi kaut ko neprātis vai viņiem neizdosies. Radoši darbojoties, ikviens var labāk iepazīt sevi, kaut uz brīdi aizmirst par ikdienas rūpēm un nodoties mākslas meditativajai iedarbībai, pēc tam doties mājup gandarīts par paveikto," teic Rudīte un piebilst, ka vajadzīgās lietas – inventārs radošajām darbnīcām un gleznošanas meistarklasēm – iegādāts, piedaloties Balvu novada biznesa ideju konkursā "Tava biznesa ideja Balvu novadā", kas vainagojies ar piešķirtu finansējumu.

Pie terases. Saimnieki, neskatoties uz dabas doto skaisto vietu pie Baltinavas katoļu baznīcas, gādā, lai ik telpa un vieta būtu patīkama gan pašiem, gan ciemiņiem. Terasē, piemēram, Jānis pats uzmūrēja kamīnu, kur vakaros omulīgi pasēdēt un baudīt uguns terapiju. "Pārvācoties uz šejieni, neplānojām piedāvāt namiņu viesiem, bet draugi, kuri mūs apciemoja, taujāja, kāpēc nedalāmies ar skaisto vietu. Vispirms piedāvājām paciemoties pie mums paziņām un sapratām, ka atbraucējiem patīk, tad šogad sākam aktīvi uzņemt ciemiņus," pieredzē dalās saimnieki. Rudītei un Jānim ir trīs bērni – vecākais dēls Rainers, kurš mācās par fitnesa treneri un sporta pasākumu menedžeri un jau pabeidzis 3.kursu Latvijas Sporta akadēmijā, dēls Jēkabs un meita Jasmīna, kuri septembrī mācīsies Baltinavas vidusskolas 12. un 6.klasē. "Jasmīnai patīk volejbols, tāpēc tētis izveidoja meitai volejbola laukumu, ko var izmantot arī ciemiņi," piebilst Rudīte.

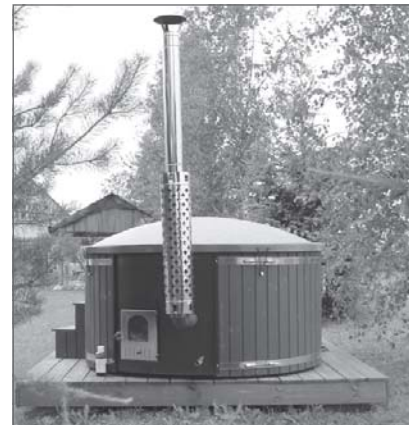
Iespēja pasauloties. Šī ir trešā vasara, kopš ģimene dzīvo Baltinavā. "Viram teicu: "Ja gribi, lai pārceļos uz laukiem, man vajag skaistu virtuvi un vidi, kur patiktu dzīvot." Pamazām izremontējām māju, iekārtojām apkārtni, un mums iepatikās, var teikt, ka esam iedzīvojušies," atzīst Rudīte. Siguldas pilsētas vidusskolā viņa nostrādāja 16 gadus par vizuālās mākslas skolotāju, trīs gadus – Baltinavas Mūzikas un mākslas skolā. Pienāca laiks dzīvē kaut ko pamainīt, tāpēc darbam skolā vismaz pašlaik ir paņemta pauzīte. Viņa, paralēli rūpēm par brīvdienu namiņu, labprāt zīmē karikatūras un glezno, kā arī ar prieku bauda lauku mieru un brīvības sajūtu, kas skolas darbā ir grūtāk notverama.

Ugunsкура vieta. Ciemiņi "Kadiķūgās" var iekurt ugunsкуру, izmantot grilu, spēlēt volejbolu, badmintonu vai lielformāta domino, šūpoties šūpolēs un šūpuļtiklos, kā arī ļauties citām aktivitātēm. Aiz ugunsкура apmeklētāju uzmanību piesaista ābele, kuras zaros iekārtas krāsainas lentītes. "Vienas Lieldienas šķita pelēcīgas, nebija dabā nekāda košuma, tāpēc izrotāju ābeli ar lentītēm, lai košāk," skaidro saimniece, kas pēc būtības ir estēte.

Stalli. Mājvietu savvaļas zirgiem saimnieks izbūvēja vistu kūts vietā. "Pirms pārvācāties no Siguldas uz Baltinavu, kur ir Jāņa dzimtas mājas, bērniem bijām apsolījuši: ja ejam uz laukiem, mums būs zirgs, suns un kaķis. Viena zirga vietā katram bērnam ir pa zirgam (kopā – trīs), suns un kaķis. Bērni palīdzēja izvēlēties zirgiem, kuri, kā smejamies, mūsu saimniecībā ir dabīgie zāles plāvēji, vārdus – Rūsiņš, Jasmīns un Kristāls," atklāj Rudīte. Zirgus iegādājās, kad tie vēl bija mazi kumeliņi. Pagāja laiks, kamēr saimniekam ar graudiem, citiem našķiem un labiem vārdiem izdevās viņus pieradināt pie rokām un iet uz stalli. Tagad zirgi labprāt aprunājas arī ar svešiniekiem, cienājas ar viņu piedāvātajiem gardumiem – maizi, burkāniem. "Zirdziņus var apciemot arī aplokā, bet stalli ir drošāk, jo tur viņi nav tik uzbāzīgi, gaidot kārumus," stāsta saimnieki.

Kubls. Ja meistarklašu dalībnieki, kā smeļ saimniece, gleznojot nosmērē rociņas, viņi var pasēdēt siltā burbuļvannā jeb kublā: "Un, lai nav uzreiz jābrauc prom, var pārnakšņot namiņā." Blakus kublam atrodas diķis, kur

karstajās dienās ģimene, dažreiz arī ciemiņi, labprāt veldzējas. No kubla, īpaši vakaros, paveras burvīga un romantiska ainava – zvaigžņotas debesis, apgaismota baznīca, apkārt staigā zirgi... Arī bērni, kas glezno apkārtni, bieži izvēlas darbos atainot, piemēram, baznīcu (ir arī iespēja turp doties ekskursijā), zirgus un kokus.

Lappusi sagatavoja A.Socka, foto – A.Kirsanovs

Vienojas kopīgā foto. Žīguru skolas esošie un bijušie skolēni, skolotāji, darbinieki, viesi vienojās īpašā fotogrāfijā, iemūžinot skolas pastāvēšanas noslēgumu. Tā simbolizē kopības sajūtu, kas vēl ilgi paliks dzīva sirdī pēc skolas durvju aizvēršanas.

Noslēgts 67 gadus garais stāsts

Sestdien, 6.jūlijā, Žīguru pamatskolā pulcējās esošie un bijušie skolēni, skolotāji, darbinieki un absolventi, kā arī viesi kopīgā pasākumā – salidojumā, lai atcerētos kopā pavadītos gadus un gremdētos sirsniņās atmiņās. Vakara gaita tika bagātināta ar svinīgu pasākumu, kopīgām dziesmām, stāstiem un atmiņām, izsoli, balli un krāšņu salūtu.

“Žīguru skola savā mūžā ir piedzīvojusi dažādus vēsturiskos posmus: padomju laikus, Atmodu, Latvijas neatkarības atjaunošanu un iestāšanos Eiropas Savienībā. Tie, kas mācījās skolā līdz 1990.gadam, bija oktobrēni, pionieri un daži pat komjaunieši. Jaunākie skolas audzēkņi katru 1. septembri uzsāka ar Latvijas valsts himnu. Šis ir mūsu skolas ceļš, kas cieši saistīts ar pasaules un Latvijas vēsturiskajiem notikumiem. Piemēram, mūsu skolas pastāvēšanas laikā nauda ir mainījies sešas reizes,” uzsvera pasākuma vadītājas.

1980.gadā par skolas direktori kļuva latviešu valodas skolotāja Valērija Borise. Zīmīgi, ka Sandra Mežore un Vaira Baltgaile (Borises meitas) ieradās ar sveicienu gan no sevis kā absolventēm, gan no mammas. “Tagad šī milzīgā skola ir sarāvusies ļoti, ļoti maziņa, bet vienalga sirdij mīļa un tuva. Ticiet man, es ļoti bieži sapņos redzu Žīguru skolu. Vēl aizvien kāpju pa tām kāpnēm augšā, lejā, – eju uz angļu valodu pie skolotājas Bukovskas, uz vēsturi pie skolotājas Gavrīlovas. Gribētu pieminēt mammu, kura šobrīd turas, bet pamazām domās atvadās arī no Žīguru skolas – reizēm viņa atceras, reizēm neatceras, bet katrā ziņā, stāstot to, ka braukšu uz Žīguriem, viņa piemin savu mīlo skolu,” atklāja Sandra. Savukārt Vaira piebilda, ka liela nozīme ir pedagogam: “Skolotājs ir tas, kurš pieskaras cilvēka mūžam, lielāku vai mazāku cilvēk-bērnu liktenim. Jūs esat tie, kuri ne tikai dod zināšanas, bet arī uzklausā kādu pārdzīvojumu, kādu sāpi un palīdz izplest spārnus visā to krāšņumā.”

Savukārt bijusī Žīguru skolas direktore Svetlana Romāne, kura darbam skolā veltījusi 30 gadus no savas dzīves, pildot direktores pienākumus, piebilda, ka absolvējusi šo skolu: “Arī mani bērni pabeidza šo skolu, un šeit mācījās mani mazbērni. Diemžēl mazmazbērniem iespējas šeit mācīties vairs nav. Ēku krāsoja, renovēja un veidoja piebūves, visi cerēja, ka būs bērni, ka tā turpinās pastāvēt, ka skanēs bērnu balsis un būs darbavietas, tomēr nākotne nāca ar citiem plāniem. Dzīve ir dzīve – pēc 67 gadiem mums nākas atvadīties. Šī vieta bija un paliks mūsu sirdīs. Te auga sapņi, ritēja bērniņas dienas un krājās atmiņas. Fiziski mācību iestādi slēdz, taču tās gars dzīvos tik ilgi, cik mēs to atcerēsimies.”

Atceras gardo brūkleņu uzlējumu. 1973.gada Žīguru skolas absolvente min, ka viņas vīru un vecāko meitu vieno viena un tā pati klases audzinātāja – paaudzes tam izgājušas cauri. “Mēģināju vairākkārt pagatavot brūkleņu uzlējumu, bet tas nekad nesana tik gards kā prasmīgajai skolas pavarei,” atceras skolas absolvente.

Pasākuma vadītājas. Ligita Timmermane (no labās) un Līga Andronova nodrošināja jauku vakara gaitu, aizvedot mūs ne tikai Žīguru skolas vēstures pēdās, bet dodot arī ieskatu pasaules un Latvijas vēsturiskajos notikumos, kas mijās vienā gadā ar Žīguru skolas pagrieziena punktiem.

Tic, ka vēl tiksies. “Var likvidēt iestādi, var sagraut ēku, var iznīcināt gadu desmitiem veidotas tradīcijas un kārtību, bet saknes izdzēst nevar,” uzsver Žīguru pamatskolas direktore Anželika Ločmele (foto – no kreisās puses ar mikrofonu). “Dzīvojamies lielajās skolas telpās, dažkārt vien 15 bērni. Tas bij' īpašs laiks, nu jau bij', kad cinījāties un pārvarējām dažādas likstas. Bijām vienoti un stipri gan darbos, gan domās. Ticu, ka spēsim savākties arī pēc kādiem gadiem 10!”

Skolai veltījusi 30 gadus. “Ja visi skolēni, kuri absolvējuši Žīguru skolu, atgrieztos uz šejieni, ja ne miljons, tad pusmiljons iedzīvotāju droši vien šeit būtu bijuši,” uzskata Svetlana Romāne.

Fakti no vēstures

- ✓ 1954. gadā Abrenes rajona Viļakas MRS Žīguros sāk izcirst mežu, lai būvētu skolu. Laiks steigās uz priekšu, un jau 1956. gadā Žīguros 1. augustā ekspluatācijā nodod Žīguru 7-gadīgo skolu. Par tās pirmo direktoru kļuva Ilgvars Cīrulis. 1. septembrī skolā strādā 13 skolotāji.
- ✓ 1960.gadā skola kļuva par 8-gadīgo skolu, turpinot savu attīstību un paplašinot izglītības iespējas vietējiem bērniem.
- ✓ Nu ir 1962.gads. Šajā gadā Žīguru 8-gadīgajā skolā par direktoru kļuva Henrihs Ločmelis, kurš turpina iepriekšējā direktora I. Cīruļa darbu. Skolēnu skaits strauji pieauga – no 227 skolēniem 1962.-1963. mācību gadā līdz 273 skolēniem 1965.-1966. mācību gadā.
- ✓ Henriha Ločmeļa vadībā 1964.gadā sāk celt skolas piebūvi, ko visi sauc par “Jauno skolu”. Žīgurieši ar cerību raugās nākotnē, ticot, ka dzīve kļūs vieglāka un skola būs pilna ar bērniem, taču liktenim ir savi plāni.
- ✓ Tā ir pienācis 1967.gads. Žīguru skolai ir jauna direktore – pirmā sieviete skolas vēsturē – Anele Laganovska.
- ✓ 1968.gadā skolas jaunais korpus ir gatavs. Telpas kļūst par 2000 kvadrātmetriem plašākas, radot vietu vēl vairāk skolēniem. Žīgurieši sapņo par vidusskolu. Tā ir jauna ēra, pilna ar cerībām un ambīcijām, kur katrs skolēns, skolotājs un vecāks redz savu vietu lielākā nākotnes plānā.
- ✓ Esam nonākuši līdz 1972. gadam. Direktores amatu ieņem Ilga Boļšakova, vēlāk Ilga Rēdmane. Skolā, sadarbojoties ar Žīguru kultūras namu, izveido skolēnu kinoteātri “Voshod”.
- ✓ 1980.gadā žīguriešiem nākas mobilizēties un būt stipriem, jo skolas vecajā korpusā

izceļas ugunsgrēks. Veselu nedēļu mācības nenotiek, un pēc tam skolēni turpina mācīties gan kultūras namā, gan jaunajā korpusā. Laiks ir sarežģīts, bet kopā pārvar visus izaicinājumus.

- ✓ 1980.gadā direktores darbu uzsāk latviešu valodas skolotāja Valērija Borise.
- ✓ 1986.gadā Žīguru 8-gadīgās skolas darbu vadītājas lomā uzsāk Svetlana Romāne.
- ✓ 1989.gadā skola kļuva par 9-gadīgo skolu. Skolēni mācās no 6 gadu vecuma.
- ✓ 1992. gadā skola pārtop par Žīguru pamatskolu. Svetlana Romāne skolu sāka vadīt Padomju laikā, strādāja atjaunotās Latvijas Republikas laikā un momentā, kad Latvijas Republika iestājās ES. S.Romānes skolas vadīšanas laikā Balvu rajonu sadalīja vairākos novados. Žīguru pamatskola nokļuva Viļakas Izglītības pārvaldes pakļautībā. Latvijas skolās sāka mācīt informātiku. No 5 ballu vērtēšanas sistēmas pāriet uz 10 ballu vērtēšanas skalu.
- ✓ Ja jau ir iestājusies otrā tūkstošgads, tad arī Žīguru skolai pienākas jauna direktore. 2016. gadā par skolas direktori kļuva Sanita Orlovska. Ievieš e-klases žurnālu, un vecākiem ir jāseko līdzi bērnu atzīmēm elektroniski. Žīguru skolai pievieno bērnu darbu, paplašinot izglītības iespējas jaunākajām paaudzēm.
- ✓ Žīguru skolēni vienmēr ir bijuši ieinteresēti kino, un jau 2000. gados viņi paši nolemj veidot filmas. 2014. gadā 9. klases skolēni sagatavo aizkustinošu prezentāciju Skolotāju dienai, paužot pateicību saviem pedagogiem.
- ✓ 2022. gadā pasaulē un Latvijā mazinās COVID-19 ierobežojumi, un tas nes pārmaiņas arī Žīguru skolai. Žīguru pamatskolu pievieno Viduču pamatskolai, un par direktori kļuva Ināra Sokirka, tomēr 2023. gadā *staffeti* pārņēma jaunā direktore Anželika Ločmele.

...un staroja gaisma Teātra ielā

Festivāla “Kīršu dārzs” noslēguma pasākums “Gaisma Teātra ielā” pulcēja balveniešus, ciemiņus un aktierus uz svētku mirkliem, kuros klusēja, sveica un godināja, tirgojās, dziedāja, dejoja, muzicēja... Tie sakulās burbuļojošā kokteiļi, lai, sākoties vakara krēslai, izgaismotos un atmiņās spidētu vēl ilgi.

Tikko no izrādes. Teātra studijas “Haritas” režisore Dace Liepniece (no labās) smēja, ka Teātra ielā nokļuvusi teju uzreiz pēc Leldes Stumbres izrādes “Burvigie blēži”. “Braucām kā uz pilnmetrāžas filmu, – zinājām, cik jauki pie jums Balvos viss notiek. Paspējam noskatīties piecas izrādes. Tā bija arī goda izrādīšana jūsu mūžībā aizgājušajai režisorei Vairai Resnei, tāpēc neaizbraucām uz amatiereteātru salidojumu Valkā,” uzsvēra Dace Liepniece.

Vērtē eksperte. Dramaturģe Biruta Zujāne (no labās) teātra festivāla izrādes apmeklēja kā eksperte. “Ekspertu uzdevums ir analizēt izrādi, atzīmējot gan veiksmīgu risinājumu, gan norādīt uz vajākam vietām ar domu, lai izrādes veidotāji paskatītos uz savu darbu no malas. Bija spilgti, dziļi aktierdarbi, aktuālas, uzrunājošas tēmas, smalki režisoriski knifīņi. Es atcerēšos: Angustas acis un rokas, kas apstiepj melno kleitu pie ķermeņa, spēka enerģiju “Vladikā”... Laukulēp izdejošanu uz skatuves, dzērāju un stabu, juvelieri un rotu virteni, sievietes iegūšanu cietuma kamerā, no atraidītās mīlestības sajukušo zīvi, jauniešu bučošanās kā deju “Zaļos”, ārsta un pacientes atziņas mīlestībā uz krēsla, ģimenes sadošanās rokās (aplis) – lai kā būtu, mēs esam, būsim kopā,” atceras Biruta Zujāne, kuru *uzrunāja* arī divas izrādes ar Parīzes, kur viņa dzīvo, noskaņām.

Naudaskalna amatiereteātris ar Balvu Vilku Teātra ielā. Viņi festivāla apmeklētājiem kopā ar režisori Ivetu Supi bija sagatavojuši Eduarda Vulfa “Linis murdā”, par kuru atzinīgi izteicās arī citu teātru dalībnieki. Izrāde ir jauna, pirmizrāde aizvadīta šogad martā un jau izpelnījies skatītāju atzinību, arī skatē novērtēti ar pirmās pakāpes diplomu.

Iepazīstina ar vēsturi 120 gadu garumā. Balvu tautas teātra aktieri iepazīstināja klātesošos ar teātra spēles vēsturi Balvos 120 gadu garumā. Atrastajos faktos netrūka gan nopietnas informācijas, gan humora. Tā, piemēram, 1912.gadā, izrādīt burlesku “Precības”, sliktu ceļu dēļ Balvu izrādi apmeklēja pavāji. Skaidrais atlikums – 24 rubļi un 97 kapeikas, ko ziedoja bērnu patversmei.

Lauku sētā darba daudz! Šo tēmu ar ikdienas ainiņām *iz dzīves* Teātra ielā izspēlēja Lazdukalna amatiereteātris “Zibšņi”. “Noskaidrojām, kuram no Balvu deputātiem vai iedzīvotājiem jāpiedalās pupiņu šķirošanā. Tirgojām svaigu pienu, mājas sieru, maltus ķiploku ziedus un stipro lauku sētas uzlējumu, kuram bija lielākais pieprasījums. Varēja izmēģināt roku drēbju mazgāšanā. Ar šo teatrālo uzvedumu vēlējamies nodot ziņu, ka 19.oktobrī Lazdukalnā notiks amatiereteātru saiets “Lauku sētā darba daudz”. Lauku sētas trusis satikās ar Balvu Vilku un nenobijās!” atklāja “Zibšņu” režisore Arnita Rakstiņa.

Ogres teātris saņem Pateicības rakstu. Režisors Jānis Kaijaks ar kolektīvu iestudēja un Balvos parādīja izcilā 20.gadsimta amerikāņu autora Jūdžina O'Nila darbu “Garās dienas ceļš uz nakti”. “To izvēlējamies, jo iepriekš Vairas Resnes uzstādījums festivālam bija klasiskas darbu izrādes. Izrāde ilga trīs stundas, strādājām pie tās ilgi, jo tēma ir nopietna, – tajā ir ko domāt, sajust un visas emocijas atdot tālāk skatītājiem,” teica Ogres pilsētas teātra režisors Jānis Kaijaks.

Balvos viesojas otro reizi. Priestera Jonasa Katele fonda drāmas studijas režisors Jonas Buziliauskas no Lietuvas “Vadugunij” atklāja, ka vislabākie skatītāji ir tie, kuri čakli aplaudē: “Un Balvos tādi ir! Kāds ir labs aktieris? Tāds, kurš daudz mācās.” Ciemiņi (foto) balveniešus priecēja ar izrādi “Vladika”.

Atklāj piemiņas plāksni. Atklājot piemiņas plāksni vietā, kur 1904.gadā spēlēja pirmā izrāde Balvos, preciniece (foto) lūdza palīdzību, kur atrast izredzēto. “Varbūt karalis palīdzēs?” viņa sprieda. “Vēl jau var meklēt nākamos 120 gadus,” lietišķi paskaidroja karalis.

Būs piemiņa no festivāla. Turot rokās mākslinieces Astras Tjunītes radīto piemiņas suvenīru, paldies Balviem sūtīja režisori Ludmila Stančika un lietuvietis Jonas Buziliauskas. Ludmila ar Rīgas Tehniskās universitātes studentu teātri “Kamertonis” Balvu skatītājiem rādīja “Kaislības Čehova gaumē”, bet Jonas ar labdarības un atbalsta fonda priesteru Jonasa Katelē drāmas studiju izrādi “Vladika”. “Mums ir arī savi līdzjutēji – esam atbraukuši 15 cilvēki, bet izrādē piedalās tikai 10. Šī nav pirmā reize Balvos, bet mēs arvien iemīlamies Balvu festivālā no jauna, – tas ir tik pārdomāts, piepildīts un gaišs,” teica Ludmila. Viņai piekrita lietuvietis Jonas, kurš paspēja noskatīties piecas latviešu teātru izrādes, sakot, ka tās bija tik atšķirīgas, neparastas un ļoti saprotamas pat valodas nezinātājam, un tā ir aktieru prasme pasniegt spilgti savu tēlu.

Iepriecina ar teatraliem jokiem. Bērzkales teātra ļaudis iejutās Sāras un Ābrama lomā, piedāvājot lakatiņus, šļipses, labu ancuka drēbi un pat kroma zābakus. “Pirka, pirka, viena lakatiņa pat žēl palika, domājām, paliks kā rekvizīts. Nu nekā! Kādam kungam ar diviem suniņiem kaklasaiti uzsējām, staigāja lepns kā kungs,” smēja režisore Mudīte Maslova.

Kopā ar skatītājiem. Svētdien teātra festivāla noslēgumā pēc pēdējās izrādes kopā ar skatītājiem bija arī teātru režisori un dalībnieki, arī skatuves runas pedagoģe Aina Matīsa, kura kopā ar meitu kinorežisori Māru Liniņu vadīja meistarklases.

Nolaiž svētku karogu. Šo uzdevumu uzreiz pēc Valkas pilsētas teātra izrādes “Zvirbuļa ligzda” noskatīšanās uzticēja veikt iestudējuma režisoram un scenogrāfam Aivaram Ikšelim.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Apsveicam!

Iedomājies, mēs esam precējušies!

1.jūnijā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā viens otram 'jā' vārdu teica un gredzenus mija rugājiēši BETIJA KOČĀNE un EGILS LIETUVIETIS. Jauno pāri dzīvē ievadīja abu labākie draugi, kuri vienmēr bijuši blakus gan priekos, gan bēdās, – Ieva Pušpure un Edgars Krivišs.

Jautāti par iepazīšanos, jaunieši atklāj, ka viens otru zināja jau kopš piecgadīgo bērnu sagatavošanas grupiņas Rugāju novada vidusskolā līdz pat 9.klasei, kad abi bija klasesbiedri un pat skaitījās attāli kaimiņi. Betija stāsta, ka pēc 9.klases viņas un Egila ceļi šķīrās, bet dzīve piespēlēja liktenīgu atgadījumu, kas atkal saveda abus kopā. "Tas notika piecus gadus pēc mūsu 9.klases izlaiduma, kad abas ar māsu devāmies uz Lubānu un ceļā automašīnai izbeidzās degviela. Ko darīt? Kam zvanīt? Protams, Egilam, kurš atbrauca un izpalīdzēja mums tikt mājās. Kopš tās dienas bijām kopā un maz pamazām no mazām bučām nonācām līdz abu baltajai dienai – kāzām, kuras norisinājās 2024.gada 1.jūnijā," atklāj Betija. Viņa stāsta, ka gatavošanās šim nozīmīgam notikumam ilga teju pusgadu un satraukums par to, lai viss izdodas un sanāk, kā iecerēts, bija ļoti liels. Protams, bez šķēršļiem šajā procesā neiztika, taču abiem kopā tos visus veiksmīgi izdevās pārvarēt.

Tā, pavisam nemanot, pienāca 1.jūnijs. Jaunlaulātie atzīst, ka vislielākās emocijas un satraukums abus pārņēma dzimtsarakstu nodaļas ceremoniju zālē brīdī, kad abi stāvēja un gaidīja, kad viens otram teiks 'jā' vārdu. "Bijām tik laimīgi, ka šajā īpašajā dienā ar mums kopā bija radi un draugi. Mammu asaras un tētu smaidi lika saprast, ka viss, kam tik ilgi gatavojāmies, patiešām ir izdevies," teic Betija un Egils. Tikpat neaizmirstams izvērtās arī kāzu vakars, kurā, protams, neizpalika pirmais valsis, jautras dejas un nevilto prieks. Vakara gaitā ligava vairākas reizes piedzīvoja zagšanas mēģinājumu, bet beigās nozaga abus – gan ligavaini, gan ligavu.

Jaunlaulātie atklāj, ka pagaidām kāzu ceļojumā doties negrasās, ja nu vienīgi kaut kur netālu atpūsties, jo abi sevi vairāk pieskaita pie mājās sēdētāju kategorijas. "Mūsaprāt, laba filma un čipsu paka ir pietiekami labs medusmēnesis. Galvenais, ka esam kopā," teic Betija un Egils. Viņi atzīst, ka līdz šim brīdim vēl īsti nav apjēguši faktu, ka *iestūrējuši* laulības ostā: "Ik pa laikam viens otram sakām: "Iedomājies, mēs esam precējušies!" Tagad mums ir plāns – mēs piepildīsim sapņus un būvēsim nākotni kopā līdz sirmam vecumam."

Ir tik patīkami tagad teikt 'sieva' un 'vīrs'!

31.maijā Viļakas Vissvētākās Jēzus Sirds Romas katoļu baznīcā salaulājās un viens otram 'jā' vārdu teica brocēniece ALISE BRUZINSKA un viļacēnietis ROBERTS VEINS. Jauno pāri dzīvē ievadīja Alises skolasbiedri Elza un Žanis Andersoni no Šķēdes, kuri nu jau kļuvuši par abu kopīgiem draugiem.

Jautāti par iepazīšanās stāstu, Alise un Roberts teic, ka tikai tagad, atskatoties uz notikušo, viņi saprot, cik daudz apstākļiem, pavērsieniem bija jānotiek un jāskrīt, lai abi aizietu uz pirmo randiņu. Var teikt, ka Alise un Roberts iepazinās, pateicoties sportam, konkrētāk – volejbolam. Gulbenē notika ikgadējais Viļņa Reinsona piemiņas kauss volejbolā. Robertu tikai iepriekšējā dienā pieaicināja spēlēt Balvu komandā, jo viens no komandas biedriem bija guvis traumu. Savukārt Alisei starp mācībām augstskolā, basketbola treniņiem un darbu Rīgā daudz brīvā laika nebija. Arī tā nedēļas nogale bija ļoti piesātināta, tāpēc māca šaubas, vai braukt, bet saslīma komandas biedrene un nebija variantu. Tā beigu beigās abi aizbrauca. Roberts ar komandu uzvarēja, savukārt Alises Saldus komandai tik grandiozi neveicās, taču pats galvenais notika pēc spēlēm. Jaunlaulātie stāsta, ka šajā turnīrā neatņemama sastāvdaļa ir visu dalībnieku kopīgā balle. Saldinieki vienu no dejām dejoja aplīti, un kādā brīdī Roberts nejausi nokļuva šajā aplī tieši blakus Alisei. Tā kā skanēja ārzemju dziesma, abi sarunāja dejojot pirmo latviešu dziesmu. "Diemžēl neatceramies, kas bija tā liktenīgā dziesma, bet tai sekoja visas pārējās vakara dziesmas, līdz saldiniekiem bija jādodas mājās, jo priekšā piecas stundas garš ceļš. Tajā vakarā apmainījāmies tikai ar vārdiem," atminas Alise un Roberts. Bet liktenis bija lēmis viņiem tikties vēlreiz. Nākamajā rītā Robertam bija spēle hallē Rīgā, kur Alise vienīgo reizi tajā mēnesī piestrādāja par administratori. Roberts bija ļoti satraucies, bet tomēr uzaicināja Alisi uz randiņu. Un labi, ka tā!

Pirmajam randiņam sekoja nākamais un tad vēl daudzi citi, līdz pienāca skaistā kāzu diena, kas paskrēja kā viens mirklis, pārāk ātri. Iepriekšējo vakaru, nakti un gatavošanos pirms ceremonijas abi pavadīja atsevišķi: Roberts – mājās Viļakā, Alise – Baltinavā, "Kadiķūgās". Alisei un viņas tuvākajām dāmām uz "Kadiķūgām" pakaļ ar kāzu auto atbrauca vedējtēvs Žanis, bet retro auto karstumā var gadīties visādi. Un tā arī notika. Auto pārkarsa un no *kapota* sāka nākt dūmu mākoņi... Un tas viss tieši brīdī, kad bija jābrauc uz baznīcu. "Milzīgs paldies "Kadiķūgu" saimniekam, kurš mūs aizveda līdz Viļakai! Kad jau veiksmīgi bijām tikuši līdz baznīcai, pienāca gaidītākais brīdis! Ļoti skaista baznīca, tuvākie cilvēki saposuši mums par godu, kāds raud prieka asaras, skan mūsu izvēlēta dziesma... Viss ir ideāli! Stāvēt altāra priekšā, apjautām, – jā, tas tiešām beidzot notiek! Gredzeni pirkstā, paraksti uzlikti, esam 'sieva' un 'vīrs' – Veini!" tās dienas saviļņojošākajās atmiņās dalās Alise un Roberts. Pēc svinīgās ceremonijas viesi devās uz svinību vietu – Melderu šķūni Apes pagastā, savukārt jaunlaulātie ar vedējiem – savās gaitās. Pirmā pieturvieta bija Viļakas pludmalē, kur tapa fotogrāfijas basketbola un volejbola laukumā, pēc tam jaunais pāris devās uz Alūksni, kur vedēji bija sagatavojuši uzkodas ezera krastā. Un tad sekoja brauciens ar ļoti ātru motorlaivu – kārtīga adrenalīna deva, kurā lielākais uztraukums bija par Alises frizūru. Bet tam visam pāri – lieliskas, atmiņā paliekošas emocijas! Un tad jau jaunlaulātie devās pie

viesiem uz Apī, kur viss notika tā, kā abi bija iztēlojušies, un pat vēl labāk. Fantastiska vieta, muzikanti "Brāji Puncuļi", vakara vadītājs, viesi – viss tik ļoti saderēja un kopā veidoja izcilu atmosfēru. Alise un Roberts vēl tagad atminas, kāds prieks bija redzēt, kā ikdienā nopietni cilvēki atraisās, smejas un dejo no visas sirds. Vakara *nagla* bija mičošana, ko vadīja folkloras kopa "Putni" no Lēdurgas – viss pēc latviešu tradīcijām, spēcīgi, nepieredzēti, aizraujoši, vienā vārdā – maģiski. Viesiem kopā pat izdevās aizdzīt negaisu, kas bija visapkārt, bet ne tieši svinību vietā. Un tad jau sekoja danči līdz pat rīta gaismai!

Tā kā drīz gaidāms ģimenes pieaugums, Alise un Roberts nolēma nekur tālu kāzu ceļojumā nedoties. Viņi ar auto aizbrauca līdz Čehijai, iepriekš neko daudz neplānojot, tikai zinot galamērķi – Prāga. "Ļoti jauki pavadījām laiku divatā, *atslēdzāmies* no ikdienas un citiem cilvēkiem. Mums tīri ļoti sanāk vienoties par vēlmēm, tādēļ viens otram esam laba kompānija ceļojumos," secina jaunlaulātie.

Pēc kāzām Alise un Roberts dzīvo Siguldā, kas šķiet interesanti, jo tas ir tieši pusceļš starp Brocēniem un Viļaku. Roberts strādā kokapstrādes uzņēmumā Allažos, savukārt Alise šobrīd ir dekrēta atvaļinājumā, bet iepriekš bija fizioterapeite Cēsis. Roberts atzīst, ka pēc kāzām ir mazliet neierasta sajūta, jo jāpierod pie laulību gredzena nebija, savukārt Alise izteiktas pārmaiņas nejut, jo jau kādu laiku nēsā saderināšanās gredzenu. Viņi teic: "Ļoti jaukas un siltas sajūtas pārņem, ik pa brīdim ieraugot gredzenu pirkstā. Un ir tik patīkami sarunās ar citiem teikt 'sieva' vai 'vīrs', jo pirms tam izmantojamie vārdi 'draugs' vai 'draudzene' ne tuvu neatspoguļo cilvēku tuvumu. Būt ģimenei ir patīkama skaidrība un noteikti māju, piepildījuma sajūta. Tā to varētu nosaukt!"

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Informē ugunsdzēsēji un meža dienests

Par vētras postījumiem

Foto - Sintija Veime

Vētras sekas mūspusē. Attēlā redzams autoceļš Balvi–Tilža, kur pēc vētras uz ceļa braucamās daļas bija uzkrītuši koki. Lai novērstu lielā vēja radītās sekas, notikuma vietā ieradās ne tikai ugunsdzēsēji glābēji, bet palīgā steidzās arī iedzīvotāji.

Pagājusi nedēļa, kopš Latviju atsevišķās vietās pāršalca pamatīga vētra. Tomēr Valsts meža dienesta darbinieki atgādina, ka vēja lauztie, gāztie un izšūpotie koki var radīt palielinātu bīstamību, tādēļ aicina iedzīvotājus nedoties mežā, kur nesen posijusies vētra.

Rēzeknē, Daugavpili un Balvu novadā

Pagājušās pirmdienas vētrā visvairāk cieta Cēsu puses meži jeb mežaudzes Niniera ezera un Cēsu Meža kapu teritorijās. Tur vēja lauzti un gāzti koki konstatēti vismaz 70 hektāru platībā ar aptuveno krāju 6000 kubikmetri. Saistībā ar stipro vēju seši izsaukumi tika saņemti arī Latgales reģionā, kur uz ceļa braucamajām daļām bija uzkrītuši koki. Ugunsdzēsēji glābēji steidza ne tikai uz Rēzekni un Daugavpili, bet arī uz Balvu novada Rugāju un Viksnas pagastiem. Šajos izsaukumos koki tika sazāģēti un no tiem atbrīvotas ceļa braucamās daļas. Todien izsaukums tika saņemts arī uz Teātra ielu Balvos, kas gan nebija saistīts ar vētras radītajām sekām, bet uz ceļa bija izlijusi automašīnas eļļa. Arī šajā gadījumā ugunsdzēsēji glābēji sakārtoja ceļa braucamo daļu. Savukārt kopumā Latvijā vētras laikā un pēc tās Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests saņēma 26 izsaukumus, kuros sazāģēja

nolūzušus kokus vai to zarus, kas radīja apdraudējumu. Lielākajā daļā gadījumu vēja lauzti koki bija nokrituši uz ceļa braucamās daļas. Ugunsdzēsēju glābēju palīdzība bija arī nepieciešama, lai kokus novāktu no automašīnām un ēkas jumta.

Kā rīkoties, ja koks traucē infrastruktūrai?

Tikmēr Valsts meža dienests atgādina, ka kokus, kas traucē infrastruktūras darbību, atļauts cirst un izvākt no mežaudzes pēc paziņojuma sniegšanas Valsts meža dienestam. "Ar paziņojumu atļauts cirst atsevišķus kokus, kas uzkrītuši uz infrastruktūras vai noliekušies tādā mērā, ka tie vai to zari traucē infrastruktūras darbību. Ja īpašums atrodas īpaši aizsargājamā dabas teritorijā, īpašniekam jāinformē Dabas aizsardzības pārvalde. Ja postījumi mežaudzēs ir lielāki, koku ciršanai nepieciešams Valsts meža dienesta apliecinājums. Meža īpašniekam jāiesniedz pieteikums ciršanas apliecinājumam sanitārā cirtē, ko iespējams izdarīt arī tiešsaistē Meža valsts reģistrā, pirms tam iepazīstoties ar iesniegšanas pamācību," skaidro dienestā.

Informē robežsardze

Pasaulē nākuši mazie kucēni

Valsts robežsardzes vācu aitū šķirnes vaislas kuce Amber laidusi pasaulē astoņus kucēnus, no kuriem trīs ir suņi, bet piecas – kucītes (attēlā).

"Amber šis jau ir trešais kucēnu metiens. Kucīte ir rūpīga māte, un suņu mazuļi jau tagad izrāda labu apetīti un aktīvu uzvedību. Valsts robežsardzes koledžas Kinoloģijas centrā ir pieņemta kucēnu vārdu došanas sistēma augošā alfabēta secībā. Kucēniem tiks doti vārdi, kas sākas ar burtu "O" – Odin, Otto, Orfis, Onyx, Ozo, Omega, Ogle un Odreja. Kad kucēni sasniegs astoņu nedēļu vecumu, tos testēs dienesta uzdevumu izpildei. Pēc testēšanas rezultātiem noskaidrosies katra kucēna turpmākā specializācija – narkotisko vielu, cilvēku smaržu vai sprāgstvielu atpazīšana un meklēšana. Pēc tam suņus sadalīs pa Valsts robežsardzes teritoriālajām pārvaldēm vai piesaistīs kadetiņiem, kuri plāno kļūt par kinologiem pēc profesionālās tālākizglītības programmas

Foto - Valsts robežsardzes koledža

"Robežapsardze" absolvēšanas," stāsta Valsts robežsardzes koledžas Rekrutēšanas un robežsardzes vēstures izpētes nodaļas sabiedrisko attiecību speciāliste Laura Puriņa.

Iespējams, kāds no kucēniem nonāks

arī Viļakas pārvaldē. Kopumā Valsts robežsardzei ir sešas teritoriālās struktūrvienības – Aviācijas un speciālo operāciju, Daugavpils, Ludzas, Rīgas, Ventpils pārvaldes, kā arī Viļakas pārvalde.

Informē policija

Brauc pamatīgā dzērumā

2.jūlijā Valsts policija saņēma informāciju, ka Lazdukalna pagastā 1965.gadā dzimis vīrietis vadīja traktoru "T-40" 3,43 promiņu alkohola reibumā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un reģistrācijas numura. Uzsākts kriminālprocess.

Nozog velosipēdu

4. jūlijā Valsts policija saņēma informāciju, ka Balvu pagastā 1986.gadā dzimušam vīrietim no malkas šķūņa nozags velosipēds baltā krāsā. Nodarītais materiālais zaudējums – 40 eiro. Uzsākts kriminālprocess.

Atgādina par krāpnieku aktivitāti

Pēdējo dienu laikā Valsts policija saņēmusi iesniegumus no iedzīvotājiem, kuriem izkrāpta nauda.

Piemēram, 3.jūlijā kāda iedzīvotāja informēja, ka saņēmusi telefona zvanu no vīrieša, kurš stādījās priekšā kā Valsts policijas darbinieks. Krāpnieks apgalvoja, ka uzsākts kriminālprocess, kurā sieviete atzīta par cietušu. Vīrietis sievietei saziņas lietotnē WhatsApp nosūtīja viltotu dienesta apliecību un pavēsti par ierašanos iecirknī, kas vizuāli atgādina administratīvā pārkāpuma procesa veidlapu, kā arī informāciju par it kā aizturētajām personām kriminālprocesā. Tāpat vīrietis piekodināja, ka šī sarakste ir slepena un lai sieviete nevienu neiesaista šīs situācijas risināšanā. Sarunas gaitā krāpnieks telefona zvanu savienoja ar citu krāpnieku, kurš uzdevās par bankas darbinieku un sarunas gaitā norādīja, ka sievietei jāveic divi aizņēmumi kredītiestādēs. Sieviete, noticot stāstītajam, noformēja vienu aizdevumu par vairāk nekā trīs tūkstošiem eiro vienā kredītiestādē. "Šajā situācijā jāsaprot, ka, par laimi, otrā kredītiestādē noformēt aizdevumu vairs nebija iespējams, jo darba laiks bija beidzies. Saņemto naudas summu sieviete pārskaitīja uz nezināmu bankas kontu. Valsts policijai par notikušo uzsākts kriminālprocess un notiek izmeklēšana," dara zināmu likumsargi.

Valsts policija uzsver, – ja no konta izkrāpta nauda vai veikti pārskaitījumi uz svešiem kontiem, par to pēc iespējas ātrāk jāpaziņo savai bankai un pēc tam jāvērsas ar iesniegumu tuvākajā Valsts policijas iecirknī vai jāsūta iesniegums elektroniski.

Aktuāli

Par braukšanu dzērumā – brīvības atņemšana

Pagājušajā ceturtdienā stājās spēkā grozījumi Krimināllikumā, kas būtiski padara bargāku sodu par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē. Tāpat grozījumi paredz kriminālatbildību par cietsirdību un vardarbību pret tuvinieku. Par šiem minētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem vainīgā persona tiks sodīta ar brīvības atņemšanu.

Līdz ar grozījumiem no Krimināllikuma 262. (transportlīdzekļa vadīšana alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē) un 262.1 pantiem (atteikšanās no alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko un citu apreibinošu vielu ietekmes pārbaudes un ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana) izslēgti tādi pamatsodi kā sabiedriskais darbs un naudas sods. Tas nozīmē, ka par transportlīdzekļa vadīšanu apreibinošu vielu ietekmē, par atteikšanos no šo vielu ietekmes pārbaudes vai ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu vainīgā persona šobrīd tiks sodīta tikai ar brīvības atņemšanas saistītu sodu (līdz vienam vai pat līdz pieciem gadiem – atkarībā no nodarījuma smaguma pakāpes).

Krimināllikums papildināts arī ar jaunu – 174.1 – pantu (cietsirdība un vardarbība pret tuvinieku). Tajā paredzēta kriminālatbildība par cietsirdīgu vai vardarbīgu apiešanos ar tuvinieku, kā rezultātā tuviniekam nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi vai psihiskas ciešanas. Par šādu noziedzīgu nodarījumu vainīgā persona tiks sodīta ar brīvības atņemšanu saistītu sodu (uz laiku līdz trīs gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību). Likuma izpratnē par tuvinieku uzskatāma persona, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir pirmajā vai otrajā radniecības pakāpē, vai pret laulāto vai bijušo laulāto, vai pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir vai ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, vai pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājam ir kopīga (nedalīta) saimniecība. Ļoti svarīgi ir tas, ka šis jaunais Krimināllikuma regulējums aizsargā cietušos, kuri paši sevi nevar pilnvērtīgi pasargāt.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Vaļasprieks

Bērnības sapnis piepildās un kļūst par realitāti

Megija Kriviša

LAURIS IKSTENS ir aizrautīgs motociklists, kurš brīvajā laikā ar lielu prieku apmeklē dažādus pasākumus un festivālus. Viņš labprāt dodas ceļojumos ārpus Latvijas, apskatot dažādas valstis gan kopā ar sievu, gan ar motokluba biedriem. Taujāts, vai gribētu ceļot tikai pa Eiropu, vai doties uz tālākām valstīm, Lauris atteic, ka ļoti gribētu aizceļot uz ASV, neatteiktos arī paceļot pa visu pasauli.

Vaicāts, cik ilgu laiku jau aizraujas ar šo vaļasprieku, bērnpilietis Lauris Ikstens atklāj, ka šī ir viņa sirdslieta kopš 14-15 gadu vecuma, kad krusttēvs uzdāvināja savu motociklu "Jawa". Viņš atceras, ka nereti vasarās krusttēvs viņu vizināja, un Lauris, vēl mazs būdams, nodomāja, ka kādreiz pašam būs savs motocikls. Šo sapni viņš piepildīja 2018. gadā. Šobrīd Lauris ir motokluba "MC Lielceļa Klaidoņi" biedrs. Pievienoties viņu mudināja paziņa, kurš palīdzēja ar pirmā transporta līdzekļa iegādi un bija šī kluba biedrs. Pirmajā reizē Lauris no piedāvājuma atteicās, jo nupat bija iegādājies motociklu. Pēc kāda laika piedāvājums sekoja vēlreiz, arī tad viņš atteicās. Savukārt trešajā reizē Lauris teica: "Domāju, ka ir jāpamēģina." Tā viņš kļuva par kluba biedru.

Lauris atklāj, ka ar motociklu cenšas braukt, kad vien tas ir iespējams. Protams, pavasarī sanāk retāk tikt uz moto pasākumiem, jo ir darāmi dažādi darbi saimniecībā, bet vasarā tos apmeklē gandrīz katru nedēļas nogali. No jūnija līdz augustam izdodas apmeklēt 5-6 moto notikumus, bet visas sezonas laikā sakrājas vismaz 10 pasākumi. Viņš atceras pagājušā gada pavasari, kad vairāku motociklistu sastāvā brauca līdz Slovērijas Tatra kalniem. Šis atmiņas saistās ar pozitīvām emocijām. "Ir bauda braukt pa ceļiem un baudīt lielisku ainavu, kur redzamas sniegotās kalnu virsotnes. Tas

Motokluba "MC Lielceļa Klaidoņi" biedrs. Lauris Ikstens priecājas, ka kopā ar kluba biedriem ir iespēja piedalīties un apmeklēt dažādus pasākumus, kā arī apceļot pasauli patīkamā kompānijā, gūt pozitīvas un neaizmirstamas emocijas.

bija pirmais tālākais ceļojums ar motociklu," ar sajūsmu atceras Lauris. Vēlāk, jūlija beigās, viņš kopā ar sievu devās kāzu jubilejas ceļojumā uz Beļģiju, taču mājupceļā uz Latviju brauca caur Nīderlandi, Dāniju, Zviedriju un Igauniju. Motociklists stāsta, ka arī tur baudīja superīgas emocijas, braucot pa kilometriem garu zemūdens tuneli, kas savieno Dāniju un Zviedriju. Arī šogad labprāt mēģinās aizceļot uz kādu valsti. Vaicāts, kādos pasākumos vēl piedalās, Lauris atzīst, ka, izņemot motokluba rīkotos festivālus un jubileju svētkus, ir piedalījušies vecmeitu ballītēs, pagastu un novadu svētkos,

kur tiek vizināti bērni. Protams, brauc ciemos arī pie citiem motoklubiem. Viņš piebilst, ka šo hobiju ar pamatdarbu ir ļoti viegli apvienot, jo vasarā ir atvaļinājums, kā arī uz darbu var braukt ar motociklu. Dažreiz ir bijis tā, ka vienā dienā ir kāds moto pasākums un kāds orķestra pasākums vai koncerts. "Ir gadījies, ka piektdienas pusdienlaikā aizbrauc uz Ventspili, bet jau sestdienas rītā jābrauc atpakaļ uz koncertu Balvos," secina Lauris. Tiesa, reizēm mēdz būt tā, ka nav iespējams apvienot motociklu pasākumus un orķestra koncertus, tad viņš priekšroku dod orķestrim.

Asins ziedošanas spēks

Varoņi starp mums

Amanda Buklovskā

INESE CIBULE no Rekovas ir regulāra asins donore, kura daudzus gadus nesavtīgi palīdz glābt cilvēku dzīvības, cenšas arī iedrošināt un uzrunāt jauniešus, radot prieku sev un citiem. Taujāta, kad pirmo reizi nolēma ziedot asinis, pieredzējusi asins donore atzīst, ka lēmumu pieņēmusi studiju laikā.

Kas iedvesmoja vai motivēja to darīt?

– Kopā ar draugiem ik pa laikam apmeklējām Studentu polikliniku, un vienā no šiem apmeklējumiem mēs pamanījām informāciju par donoru dienu. Tā mūs motivēja pieņemt lēmumu piedalīties asins ziedošanas akcijā.

Cik bieži ziedojat asinis un cik ilgi to jau darāt?

– Ziedoju asinis jau kopš 80. gadiem, izņemot periodus, kad biju stāvoklī – gaidīju savu dēlu Niku un pēc tetovējuma veikšanas, kad uz laiku nevarēju ziedot. Sākumā asinis ziedoju reizi gadā, bet pēdējos desmit gados esmu palielinājusi ziedošanas biežumu līdz vismaz divām reizēm gadā.

Vai ir kādi īpaši mērķi saistībā ar asins ziedošanu?

– To daru, jo zinu, ka kādam tiešām ir nepieciešama palīdzība, ņemot vērā manas ceturtās negatīvās asins grupas retumu, kas ir tikai 7%.

Vai bija kādas bažas vai bailes pirms pirmās asins nodošanas?

– Vairs neatceros precīzi, taču, kā ar jebkuru procedūru, noteikti bija neliels satraukums. Duršanas aparāti vienmēr izraisa zināmu zemapziņas pretreakciju, bet negribētu teikt, ka tās bija bailes, tomēr pēc asins nodošanas vienmēr jutos ļoti labi.

Kā gatavojaties asins ziedošanai – vai ir kādi īpaši ieradumi?

– Pāris dienas pirms asins ziedošanas cenšos izvairīties no smagām, kā arī taukvielām bagātām maltītēm, koncentrējoties uz vieglu un barojošu uzturu. Tāpat mēģinu nodrošināt pilnvērtīgu miega daudzumu naktī pirms ziedošanas, kā arī ieturu vieglas brokastis no rīta. Tas palīdz saglabāt labu veselību un nodrošina, ka ziedošanas process noritēs gludi un bez

problēmām.

Kādas ir Jūsu sajūtas un pieredze ziedošanas laikā? Vai pēc tam jūtaties citādi?

– Kad noziedo asinis, mainās organisms. Esmu no tiem cilvēkiem, kurš uzreiz to jūt. Parasti ožamais spirts ir mans pirmā mirkļa glābiņš, toties pēc tam jutos ļoti labi. Sajūta, ka organismā kaut kas attīrās vai nomainās. Tu pats jūties svaigāks. Sajūta ir laba.

Kā asins ziedošana ir mainījusi dzīvi? Vai tas ir ietekmējis Jūsu veselību, skatījumu uz dzīvi, attiecības ar citiem?

– Asins ziedošana ir pozitīvi ietekmējusi manu dzīvi. Esmu pamanījusi, ka tas palīdz manai veselībai, veicinot asins šūnu atjaunošanos un uzlabojot asinsriti. Bieži dzirdu no citiem jautājumus, piemēram: "Kāpēc tu to dari? Kāds tev no tā labums?" Atbilde ir vienkārša, – tas palīdz citiem un sniedz gandarījumu pašai. Ir lieliski zināt, ka ar savu rīcību varu glābt dzīvības. Cenšos iesaistīt jauniešus no mūsu skolas, kuri ir sasnieguši 18 gadu vecumu. Patīk, kad kāds nolemj braukt līdz un pēc tam jūtas gandarīts par savu izvēli. Tas ir patīkams veids, kā veidot kopības sajūtu un veicināt pozitīvas pārmaiņas.

Kādu padomu dotu cilvēkiem, kuri apsver iespēju ziedot asinis, bet vēl nav to darījuši? Kā Jūs viņus motivētu un iedrošinātu?

– Sākumā teiktu to pašu, kāpēc es eju ziedot asinis, un to, ka jebkura asins deva var palīdzēt cilvēkam. Mūsdienās vajag diezgan daudz asinis: gan avāriju, gan slimību gadījumos, kad tās nepieciešams pārliet. Tā tomēr ir tā dzīvības sula, kas palīdz citiem. Ja vari to izdarīt, tad, manuprāt, ir cilvēciņi palīdzēt citiem.

Vai bijušas sarunas ar jauniešiem par asins ziedošanas nozīmi? Kāda ir viņu reakcija?

– Ir bijušas daudzas sarunas ar jauniešiem par šo tēmu. Sākumā es vairāk iesaistīju pieaugušos, taču pēdējos 20 gadus aktīvi cenšos izglītēt arī jauniešus par to, kas ir asins ziedošana, kādu labumu viņi un sabiedrība no tā gūst. Jaunieši klausās, un daudzus no viņiem šī informācija uzrunā. Lai gan ne visus izdodas pārliecināt, ir jaunieši, kuriem nav nepieciešama

Neesiet vienaldzīgi! Inese Cibule nešaubās, – ir cilvēciņi palīdzēt citiem.

pierunāšana – viņi paši ir gatavi iesaistīties. Manuprāt, mūsdienā jaunieši ir sabiedriski domājoši un vēlas palīdzēt. Protams, ne visi var būt donori veselības apsvērumu dēļ, taču tie, kas var, to dara to ar prieku. Bieži sastopos ar jautājumu: "Kas man par to būs?" Pirmkārt, asins ziedošana ir veids, kā palīdzēt citiem un arī pašam sev. Papildus tam valstī ir paredzēta neliela finansiāla atbildība, kas gan varētu būt lielāka. Ziedotāji saņem arī brīvdienu, kas var būt pieskaitāma atvaļinājumam. Uzskatu, ka būtu jāapsver lielāka valsts atbalsta piešķiršana asins donoriem. Piemēram, pirms pāris gadiem bija akcija donoriem, kas ir nodevuši asinis vairākas reizes, – viņiem pasniedza skaistu disku ar ierakstītām sirdsdziesmām.

Futbols

Cīnās "Dali Dali 3.līgā"

Turpinās "Dali Dali 3.līgas" turnīrs futbolā, kas ir skaitliski kuplākā futbola līga visā valstī ne tikai spēlētāju, bet arī komandu ziņā.

Čempionātā startē arī Balvu komandas futbolisti, kuri līdz šim aizvadījuši sešus mačus. Jāteic, situācija turnīra tabulā gan nav ļoti spīdoša, jo šobrīd balvenieši piedzīvojuši piecus zaudējumus un vienā spēlē cīnījās neizšķirti. Arī gūto un zaudēto vārtu attiecība ir 25 (divi gūti vārti, bet 27 – zaudēti). Rezultātā pašlaik Balvi ar vienu izcīnītu punktu atrodas pēdējā – 7. – vietā. Viens punkts ir arī "Rēzeknes NSS/FK "Saules puikas"", kuri gan par vienu spēli aizvadījuši mazāk un šobrīd ieņem 6.vietu. 5.vietā ar trīs punktiem tikpat mačos seko "Preiļu BJSS", bet FK "Ludza" ar izcīnītiem deviņiem punktiem piecās spēlēs atrodas 4.vietā. Tikmēr labāko trijnieks ir sekojošs: 1.vieta – FK "Līvāni" (sešās spēlēs 15 punkti), 2.vieta – FK "Krāslava/Daugavpils-2" (septiņās spēlēs – 15 punkti), bet 3.vietā – FK "Kalupe" (sešās spēlēs – 12 punkti).

Sezonu atklāj ar neizšķirtu

Turnīru balvenieši iesāka jau 11.maijā, savu līdzjutēju priekšā sezonas atklāšanas mačam pret "Rēzeknes NSS/FK "Saules puikas"" noslēdzoties ar kaujiniecisku neizšķirtu – 0:0. Izdevība gūt vārtus bija abām komandām – gan mājiniekiem, gan arī viesiem. Nākamā spēle bija 25.maijā, kad Balvu komandas futbolisti sava galvenā trenera Jāņa Zakariša dzimšanas dienā par uzvaru atkal spēkojās savā laukumā. Šoreiz pretiniekos bija spēcīgā FK "Krāslava/Daugavpils-2" komanda, kurai balvenieši piekāpās ar rezultātu 1:3. Ar *hat trick* jeb trīs gūtiem vārtiem izcēlās viesu spēlētājs Daniels Jakovļevs. Savukārt laikā, kad balvenieši bija iedzinējos ar 0:1, mūsu komandas spēlētājs Kārlis Vanags izgāja viens pret viens ar viesu vārtsargu. Futbolists gan

nespēja savaldīt lēkājošo bumbu un šo spēles momentu vārtu guvumā nerealizēja. Vēl labāka iespēja bija pie rezultāta 0:2, kad balvenieši nopelnīja 11 metru sitienu. Diemžēl šoreiz vārtus neguva Aleksandrs Šņegovs. Tikmēr vienīgo bumbu pretinieku vārtus jau pie rezultāta 0:3 raidīja Rinolds Baikovs.

Pēc turnīra pirmajiem diviem mačiem sekoja divi zaudējumi ar lielu vārtu starpību. Vispirms 1.jūnijā izbraukuma spēlē Višķos Balvu komandas futbolisti cieta sakāvi pret FK "Kalupe" – 0:7. Savukārt nedēļu vēlāk balvenieši ar rezultātu 0:9 atzina FK "Līvāni" pārākumu. Sivāka spēle bija 15.jūnijā, kad balvenieši viesos tikās ar FK "Ludza" futbolistiem. Mača sākums izvērtās ļoti veiksmīgs, jo spēles 33.minūtē balveniešu spēlētājs Nauris Sorokins savu komandu izvirzīja vadībā. Tomēr otrajā puslaikā Balvu futbolisti savos sargātajos vārtos ielaida trīs bezatbildes futbola bumbas, rezultātā piedzīvojot zaudējumu 1:3. Savukārt pagaidām pēdējo maču balvenieši aizvadīja 29.jūnijā pret FK "Līvāni", pret ko jau iepriekš bija piedzīvojuši zaudējumu ar 0:9. Diemžēl arī šajā mačā Balvu futbolistiem neizdevās *atslēgt* līvāniešu sargātos vārtus, un pēc finālspēles rezultāts spēles protokolā nebija pozitīvs – 0:5.

Iesaista jauno paaudzi

Balvu komandas treneris Jānis Zakarišs pēc pēdējā mača pret FK "Līvāni" sarunā ar laikraksta "Vaduguns" žurnālistu pastāstīja, ka šajā vienībā spēlē "Jēkabpils Lūšu" telpu futbola Virslīgas futbolisti. Tas, protams, šai komandai sniedz iespēju demonstrēt ļoti kvalitatīvu un meistarīgu futbolu. Savukārt vērtējot kopumā līdz šim parādīto Balvu komandas sniegumu, J.Zakarīšs atzīst, ka šobrīd kopējais rezultāts un situācija turnīra tabulā nav tā iepriecinošā, bet jāturpina strādāt. "Sāpīgs zaudējums bija pret FK "Ludza" futbolistiem. Diemžēl neizdevās

Ložu šaušana

Kļūst par Latvijas čempionu

Zelts kabatā! 30.jūnijā trīs "Ziemeļlatgales Sporta centra" sportisti piedalījās Latvijas čempionātā ložu šaušanā. Par valsts čempionu šaušanā ar pneimatisko šauteni (PŠ) viriešiem kļuva Didzis Aleksāns (attēlā – vidū), uzrādot sporta meistaram atbilstošu rezultātu. Tikmēr vingrinājumā "MIX – PŠ" Didzis kopā ar Gunitu Šakinu izcīnīja 5.vietu 20 komandu konkurencē. Savukārt vingrinājumā "PŠ-60" Gunita ierindojās 26.vietā, bet Samanta Jugane ieguva 16.vietu 32 dalībnieču konkurencē.

Foto - Evalds Vancāns

	S	U	N	Z	GV	ZV	VA	P			
1		FK LĪVĀNI	6	5	0	1	27	4	+23	15	
2		FK KRĀSLAVA / DAUGAVPILS-2	7	5	0	2	25	7	+18	15	
3		FK KALUPE	6	4	0	2	16	7	+9	12	
4		FK LUDZA	5	3	0	2	9	16	-7	9	
5		PREIĻU BJSS	3	1	0	2	2	9	-7	3	
6		RĒZEKNES NSS / FK SAULES PUIKAS	5	0	1	4	5	16	-11	1	
7		BALVI	6	0	1	5	2	27	-25	1	

realizēt savus momentus, kurus izveidojām mača gaitā. Tāpat jāņem vērā arī tas, ka pieaugušo futbolā pamazām iespējams jauno paaudzi – 14 un 15 gadus jaunus puņšus, kuriem šādā līmenī vēl jākrāj pieredze un meistarība. Līdz ar to ir saprotams, ka rezultātu nevar gaidīt uzreiz, bet šobrīd daudzas lietas notiek ar skatu nākotnē," darīja zināmu J.Zakarīšs.

Atgriezoties pie publicētā

Uzlabojumi mākslīgā futbola seguma laukumam

Šī gada aprīlī publicējām rakstu "Kad abas puses ķilnieku lomā...". Stāsts bija par izveidojušos situāciju ap mākslīgā seguma futbola laukumu pie Balvu Valsts ģimnāzijas, kur, regulāri notiekot sportiskām aktivitātēm, vairākkārt tika nodarīti bojājumi blakus esošajai daudzdzīvokļu mājai Dārza ielā 10.

Piecreiz izsisti logu stikli

Piemēram, kā pastāstīja viena no mājas iedzīvotājiem Vija Priedeslaipa, pirmkārt, viņas dzīvokļa logu stikli, futbola bumbai lidojot pāri laukuma aizsargtīklam, bijuši izsisti jau piecas reizes. Par pēdējo šādu gadījumu tika ziņots arī Valsts policijai. Otrkārt, kā viņa skaidroja, pašvaldība, lai arī tai par šo problēmu tika sūtīti iesniegumi, faktiski neko lietas labā nedarīja jau kopš 2020.gada. Vienā no iedzīvotāju kolektīvajiem iesniegumiem tika norādīts: "Nav normāli, ka dzīvokļu īpašnieki spiesti pirkt apdrošināšanas polises un dzīvot pastāvīgā stresā, zīlējot, kad un kur tiks izsisti nākamais logs – virtuvē, dzīvojamā istabā vai arī cietīs auto."

Tā, vairs īsti neredzot izeju šai situācijai, V.Priedeslaipa vērsās laikrakstā "Vaduguns". Iesaistījās arī Balvu novada domes priekšsēdētājs, kurš solīja iespēju robežās darīt visu, lai iedzīvotāju problēmu risinātu. Tikmēr Balvu Sporta skolas

futbola treneris un Balvu Valsts ģimnāzijas sporta skolotājs Jānis Zakarišs, kurš kopā ar saviem audzēkņiem bieži izmanto mākslīgā seguma futbola laukumu, uzsvēra: "Šajā gadījumā ķilnieku lomā patiešām ir visi – gan mājas iedzīvotāji, kuru logu priekšā lido bumbas, gan arī futbolisti, kuri izmanto tādu futbola laukumu, kāds tas ir. Neviens tišuprāt futbola bumbu pa logiem nesit, bet pilnīgi saprotu iedzīvotāju pārdzīvojumus un ceru, ka drīzumā problēma tiks risināta un turpmāk futbolisti ar mājas iedzīvotājiem dzīvos draudzīgi."

Lai novada vadība ieklausītos cilvēkos

Šķiet, beidzot šī problēma būs atrisināta, jo pavisam nesen aiz abiem futbola laukuma vārtiem – gan uz ģimnāzijas, gan arī uz daudzdzīvokļu mājas pusi – uzstādīti augstāki aizsargtīkli (attēlā). Jācer, ka nu futbola bumbas mājas iedzīvotāju īpašumus vairs nebojās. Tikmēr šī nama iedzīvotāja V.Priedeslaipa sarunā ar laikraksta "Vaduguns" žurnālistu secina: "Paldies par publikāciju laikrakstā, pēc kā viss šis process uzreiz iekustējās. Vienīgi vēlētos, lai novada vadība ieklausītos cilvēkos un ātrāk reaģētu uz viņu lūgumiem, jo neviens no iedzīvotājiem pie viņiem tāpat vien bez iemesla nevērsās."

Foto - A.Kirsanovs

Nepalaid garām!

Turpinās pludmales volejbola turnīrs

Jau rītdien, 10.jūlijā, Balvu pilsētas pludmales volejbola laukumos notiks Balvu novada 2024.gada atklātā čempionāta pludmales volejbolā trešais posms.

Komandu reģistrēšanās notiks sacensību dienā un vietā

vienu stundu pirms posma sākuma. Tāpat atgādinām, ka Balvu pilsētas posmos komandas jāreģistrē pie Kaspara Usāna (tel.nr.: 28934650), Viļakas pilsētas posmos – pie Ervīna Veļķera (tel.nr.: 26337477), vai arī tas jāizdara elektroniski iepriekšējā dienā pirms sacensībām, sūtīt pieteikumu uz e-pasta adresi:

sportacentrs@balvi.lv. Dalības maksa katras grupas komandai čempionātā – 10 eiro. Sacensībās cīņa par uzvarām notiek kopumā piecās grupās – "Virieši", "Virieši 40+", "Jaunieši", "Sievietes" un "Jaunietes".

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Pārdod

Pārdod GAZ dzinēju, ogļskābās gāzes balonu, metāla seifu.
Tālr. 29430409.

Pārdod Opel Meriva, 2010.g., TA.
Tālr. 29385799.

Skaldīta malka. Cena 40 EUR/berkubā. Piegādes apjoms līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod siena ruļļus.
Tālr. 29192156.

Pārdod Toyota Avensis, 2005.g., poļu plaujmašīnu Z - 178.
Tālr. 26535120.

Pārdod garāžu Balvos, Daugavpils ielā.
Tālr. 28866777.

Pārdod skaldītu malku.
Tālr. 26550272.

Pērk

Z.s "Strautiņi" iepērk mājlopus. Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparrade.lv

Dažādi

Zāles smalcināšana.
Tālr. 26758414.

Smalcina ganības un pļavas.
Tālr. 29165808.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VISUS KAPU
APSAIMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 29128325.

No akas līdz mājai iemontē ūdensvadu, izvada kanalizāciju. Pieved smilti, granti, šķembas.
Tālr. 25685918.

Ģimene ar stabiliem ienākumiem vēlas steidzami irēt ilgtermiņā 2-istabu dzīvokli.
Tālr. 28360152, 26629462.

Atvadu vārdi

ATVADU VĀRDI SKOLOTĀJAI LAUMAI MAČAI

...Aizdīmd gadi. Uzdzirkst zvaigznes.
Tavas dziesmas dzīvo.
Mūs no Tavām labām dziesmām
Nevienu neatbrīvo.

Tavas dziesmas dzīvo. (M.Bārbale)

Ir cilvēki, par kuriem tu domā: viņi nekad neaizies. Jo ir dzīvespilni, smaidīgi, laimīgi un taisnīgi. Tāda bija arī skolotāja Lauma Mača jeb, kā viņu mīļi sauca, Laumiņa. Bet nu viņa ir Mūžībā. Viņas laiks bija cienijams: no 1944.gada 4.septembra līdz 2024.gada 3.jūlijam. Laumiņa bija Skolotāja, kura visaugstāk vērtēja nopietnu attieksmi pret pedagoga darbu, cilvēks, kuram nebija nekā svarīgāka par skolēnu audzināšanu un mīlestību uz savas tautas dziesmām. Ikkatra diena no vairāk kā 40 gadiem, ko Skolotāja atdeva skolai, bija dāvana, jo L.Mačas lielā prasme bija mācīt ne tikai mūziku, bet arī godīgumu, cilvēkmīlestību un pienākuma apziņu. Diezin vai viņa pati prata izskaitīt, cik skolēniem ir mācījusī saskaņot dziesmas skaistumu un dzīves vērtības... Savu viedumu, mīlestību un dvēseles siltumu Laumiņa dāsni dāvāja arī kolēģiem... Pavisam droši Laumu Maču varam dēvēt par Skolotāju. Jā, ar lielo burtu. Bet nu teiksim, – ardievu, Skolotāj! Paldies par ilgajiem, piepildītajiem darba gadiem un Jūsu neizmērojamo sirdsgudrību un cilvēcību!

BALVU SĀKUMSKOLAS SAIME DZILĀ CIENĀ NOLIEC GALVAS SKOLOTĀJAS LAUMAS MAČAS MŪŽA PRIEKŠĀ UN IZSAKA VISPATIESĀKO LĪDZJŪTĪBU TUVINIEKIEM.

Sēru vēsts

Mūžības ceļā devusies mūsu mīļā mamma un vecmamma
Gracija Koliganova.
Izvadīšana no Gulbenes Vecajiem kapiem 11. jūlijā (laiku, lūdzu, precizēt ar meitu, tālr. 25200863).

Piedāvā darbu

Firma piedāvā darbu Vācijā CILVĒKIEM sanitāro telpu kopšanai lielveikalos.
Bez maksas dzīvošana, alga sākumā – EUR 1100, līgums ar vācu firmu.
Vairāk informācijas pa tālr. +49 155 1033 7142.

Aizmirsi

abonēt avīzi, zvani – 25908200.

1 mēnesis

EUR

6,50

Līdzjūtības

Runājiet ar mani klusi,
Saudzīgāk kā citu dienu:
Šodien sirds man palikusi
Smagāka par sāpi vienu.

(E.Zāļīte)

Mūsu klusa līdzjūtība **tuviniekiem, BRIGITU RUDZIŠU** zemes klēpī guldot.

Vidzemes ielas 3a mājas iedzīvotāji

Laiks apstājas ar skarbu piesitienu –

Nav rītdienas, ir tikai vēju balss.
Un kādai mīļai, labai sirdij
Nekad vairs nesāpēs, ne arī sals.
Izsakām līdzjūtību **Nikolajam, Līgai, Ingaram, Intaram, Imantam un Artūram, viņu mīļajiem, uz mūžu no MĀSAS UN MĀMUĻAS** atvadoties.
Anita, Andris, Kristaps

Kā putni aiziet dusēt
Gar vakara debess malu,
Tā aiziet mūsu mīļie
Uz kluso mūžības salu.

(K.Skalbe)

Izsakām līdzjūtību **Silvijai Gabranovai, māsu ANNU Mūžībā** pavadot.
Valentīna D., Līga, Lidija T., Vera

Tu esi katram viena, tomēr tikai viena,
Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt.
Un tāpēc ir tik grūti, zaļām skujām birstot,
Uz mūžu smagai zemei tevi atdot, māt!

Izsakām vispatiesāko līdzjūtību sāpju brīdī **meitai Natālijai Rodei, dēlam Aleksandram Koliganovam, mazbērniem Andrim un Jānim Rodiem, mazmeitai Annai Alksnei ar ģimenēm, māti, vecmāmiņu un vecvecmāmiņu GRACIJU KOLIGANOVU** mūžības ceļā pavadot.
Lūbku ģimenes

Līdzjūtības

Es būšu visur...
Kā rasa ziedos,
Kā smarža kokos,
Kā vēsma baltās ābelēs...

(A.Eglītis)

Mūsu līdzjūtības vārdi
Silvijai Gabranovai un Andrim Keišam, māsu ANNU mūžībā pavadot.
Skabu ģimene

Mīļš cilvēks aizgājis uz klusēšanas pusi,
Vien paliek atmiņas ar pateicības vārdiem.
(J.Rūsiņš)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Silvijai Gabranovai un ģimenei, māsu ANNU Mūžības ceļā** pavadot.
Baltinavas vidusskolas kolektīvs

Skaistākos ziedus tev noplūktu dārzā,
Mīļākos vārdus tev sacītu vēl,
Ja tu šai vakarā, klusā un vēlā,
Atnāktu vēl ar mums parunāt.

Patiesi līdzjūtības un mierinājuma vārdi **Silvijai Gabranovai un tuviniekiem, pavadot mīļo māsu ANNU** kapu kalniņā.
Valentīna, Ingūna, Sandris

Tēt, Tu arvien būsi šai pusē,
Tai Gaismā, ko atstāji mums,
Kaut arī sirds Tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.
Lai mūsu klusa un patiesa līdzjūtība palīdz pārvarēt **Sandrai ar tuviniekiem** sāpju smagumu no mīļā **TĒVA, VECTĒVA, BRĀĻA** atvadoties...
Partizānu 14 kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos ceļos vada,
Lai tēva miers tev spēku dod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi
Teic padomu un ceļa maizi dod.

(J.Silazars)

Lai mūsu patiesa līdzjūtība Tev, **Sandriņ, un tuviniekiem** palīdz pārvarēt sāpju smagumu, **TĒTI** mūžībā pavadot.
Kaimiņi – Biruta, Ēriks, Inese, Aigars, Gunta

Cilvēka mūžs ir līdzīgs koklei,
Pārtrūkst stīga, un viss paliek kluss.
(Ā. Elksne)

Izsaku līdzjūtību **Jautritei un Sandrai, tēti ALDI** smiltājā pavadot.
Gita

Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīļās rokās ziedus noklās
Un tev silti vienmēr būs.
Mūsu patiesa līdzjūtība **Jautritei Bisterei ar ģimeni, pavadot TĒVU, VECTĒVU** mūžības ceļā.
Balvu PII "Pīlādītis" kolektīvs

Tas visskumjākais brīdis, kad mīļa sirds
Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas,

Tad zvaigznes pie debesīm asarās mirkst
Un klusas kā klajums kļūst mājas.
Skumju brīdī esam kopā ar **Jautrites un Sandras ģimenēm, TĒTI, VECTĒVU** mūžības ceļā pavadot.
Ineses un Solvitas ģim.

Es visu atstāju jums –
Savas skumjas un prieku, kas bijis,

Savu darbu un domas,
Kas kopā šai dzīvē ar jums
Kā raibs dzīpars vijies.

(V.Kokle-Liviņa)

Patiesa līdzjūtība
Jautritei Bisterei, TĒVU pavadot mūžībā.
PII "Pīlādītis" 12. grupiņa

Mani mīļie, es pie jums vēl būšu
Sniega pārslā, čukstā, rasas lāsē,
Saulē, vējos dziesmās, jūsu mūžos
Dzīve beidzas, mīlestība – nē.
Sērojam līdzī un izsakām visdziļāko līdzjūtību **meitas Solveigas ģimenei, dēla Aigara ģimenei, LAUMU MAČU** mūžībā pavadot.
Māsiņa Rita, Ilgonis, Vita

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirz.
(V.Egle)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Aigaram Mačam un tuviniekiem, MĀMIŅU** mūžības ceļā pavadot.
Tautas ielas 4.mājas 2.iecejas kaimiņi

Mūžīgo mieru, Kungs, dodī viņai!
Patiesi jūtam līdz **meitas Solveigas un dēla Aigara ģimenēm, LAUMU MAČU** mūžībā pavadot.
Pensionētās kolēģes Balvu pamatskolā

Skan tava šūpla dziesma krūtīs,
Tā katrā dzīves solī man ir klāt,
Skan priekos, bēdās, kad ir grūti,
Skan sirdī man, ak mīļā, labā māt...

(A.Krūklis)

Izsakām patiesu līdzjūtību **Solveigai un Aigaram ar ģimenēm, mīļo māmiņu LAUMU MAČU** mūžības ceļā pavadot.
Maksimovu ģimene

Baltie bērzi, šalciet klusi,
Sveiciet tālos apvāršņus.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.

Izsakām patiesu līdzjūtību **Sandrai Leišavnieci ar ģimeni, TĒTI, VECTĒTIŅU** kapu kalniņā pavadot.
Gabranovu ģimene

Ilgu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji, –
Lai nu viegli zemes mātē
Pārklāj Tavu augumiņu.
Skumjā sāpju un atvadu brīdī mūsu patiesa līdzjūtība

Sandrai Leišavnieci ar ģimeni, TĒVU, VECTĒVU zemes klēpī guldot.
Modra Voiciša, A.Kokoreviča un G.Magones ģimenes

Vai māsiņa, vai māsiņa,
Kā es tevi aizmīrsīšu,
Ko pasauksū guldamiem,
Ko no rīta celdamiem.

Šajā sāpju un skumju brīdī klusi mierinājuma vārdi un patiesa līdzjūtība **Silvijai Ludikovai, MĀSU** Dieva valstībā pavadot.
Inese, Anita, Ervins

Reklāma

13. jūlijā Kubulos, Kalna ielā 19D, no plkst. 10.00 līdz 15.00

krāmu tirdziņš "BAZĀR Bagāž".

Dalību var pieteikt, zvanot 20031204.

Plaša izklaides programma gan lieliem, gan maziem.
Vairāk info www.skladigo.lv

Vaduguns

Indekss 3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV 43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NORĒĶINU KONTS
A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ
Nr. LV21 UNLA 0024 0004 6734 5,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI

L.Panga

T. 64507018

26161959

FAKSS - 64522257

REDAKTORS **E.GABRANOVS** - T.64522534, 29360850
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** - T.64522126
Z.LOGINA, I.ZINKOVSKA - T.64520962
M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260
A.LOČMELIS -T.64520961
KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019
ŠOFERIS A.KIRSANOVŠ - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - **64520961**

ŽURNĀLISTI
- **29360851;**
26555382

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: **vaduguns.lv**

Datorsalikums-

SIA "Balvu Vaduguns",
G.LIELMANIS
Iespiests SIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 2001